

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ-ΦΑΞ 5232553 ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΗ 2001 ΑΡ. ΦΥΛ. 372 ΔΡΧ. 250/Ε 0,73

ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΤΟ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Για να ανεβάσουν τον ΣΥΝ στην εξουσία Για να εμποδίσουν την ανάπτυξη

Το ασφαλιστικό είναι ένα υπαρκτό πρόβλημα. Όμως το να προτείνεται η πιο εξοργιστική, αντιλαϊκή και επιπόλαια λύση του και μάλιστα εφτά χρόνια πριν αρχίσει ουσιαστικά να εφαρμόζεται κάτι τέτοιο δεν έχει να κάνει με το πρόβλημα.

Εδώ έχουμε να κάνουμε με μια προβοκάτσια. Μια προβοκάτσια που έστησε η ρωσόδουλη κλίκα του ΠΑΣΟΚ με επικεφαλής τους Σημίτη - Λαλιώτη για να πετύχουν τρεις αλληλένδετους στόχους. Ο πρώτος ήταν να σύρουν στην προβοκάτσια τον Παπαντωνίου μοναδικό εκφραστή, αν και δειλό

και ασυνεπή, της εμποροβιομηχανικής αστικής τάξης μέσα στην κυβέρνηση και να τον απομονώσουν παραπέρα. Ο δεύτερος να φορολογήσουν την μεγάλη βιομηχανία για να δυναμώσουν την επιχείρηση κατεδάφισης που έχουν εξαπολύσει ενάντια της τον τελευταίο χρόνο. Ο τρίτος να αποδυνα-

μώσουν πολιτικά το ίδιο το ΠΑΣΟΚ έτσι ώστε να το υποχρεώσουν να υποταχθεί στην γραμμή της συγκυβέρνησης με τον ΣΥΝ, ή αλλιώς στη γραμμή της “διεύρυνσης του εκσυγχρονιστικού επιχειρήματος” όπως ονομάζουν την μαζική είσοδο των κνιτών του ΣΥΝ στον κρατικό μηχανισμό.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η ρωσόδουλη ηγεσία του ΠΑΣΟΚ προβοκάρει το ίδιο το κόμμα της. Σε αυτή τη μέθοδο έχει διαπρέψει ο γενάρχης της προβοκάτσας Α. Παπανδρέου. Δύο περιπτώσεις εί-

ναι χαρακτηριστικές. Η πρώτη με την γνωστή κάθαρση του '89 στη διάρκεια της οποίας ο Α. Παπανδρέου ενέπλεξε σε σκάνδαλα τα πιο κοντινά του προς “εξόντωση” στελέχη, κυρίως τον Κουτσόγιωργα, και στη συνέχεια εξαπέλυσε επίθεση ενάντια τους μέσα από τους ανθρώπους του στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Θυμόμαστε πως ο υιός Γ. Παπανδρέου έφερε στο φως το σκάνδαλο Κουτσόγιωργα με τους λογαριασμούς της Μέρυλ Λίντς και πως επικεφαλής της “κάθαρσης” μέσα από το ΠΑΣΟΚ ήταν

τότε οι Σημίτης - Λαλιώτης. Η προβοκάτσια της “κάθαρσης” συμπληρώθηκε με την χρήση ενός ανυπόληπτου γυναιου ονόματι Λιάνη γύρω από το οποίο ο προβοκτορας στοίχησε την πολιτική τάση των εθνικιστών που ήθελε να την παραμερίσει από τη διαδοχή του και τη βύθισε μαζί με το γύναιο.

Και στις δύο αυτές περιπτώσεις ο Α. Παπανδρέου χτύπησε και τον εαυτό του για να χτυπήσει τους

συνέχεια στη σελ. 6

ΜΕ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣτΕ

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΤΥΧ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΤΕ ΤΩΡΑ ΜΕ ΣΚΛΗΡΟ ΑΓΩΝΑ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΕΣ

Μετά από χρόνια αναβολών και αφού πρώτος έσυρε το χορό ο αρχισαμποταριστής Λαλιώτης ήρθε τώρα το ΣτΕ να δώσει ένα ακόμη χτύπημα όχι μόνο στο εργοστάσιο χρυσού στη Χαλκιδική ειδικά, αλλά γενικά στη βιομηχανία αυτής της χώρας. Όχι μόνο στη βαριά της βιομηχανία αλλά, και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό, στην προοπτική ξένων επενδύσεων σε μια εποχή όπου η Ελλάδα έχει το μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας στην ΕΕ. Το ελληνικό κράτος γίνεται έτσι αφερέγγυο στα μάτια κάθε εταιρείας που θα ήθελε να επενδύσει εδώ, αφού το ίδιο είχε εγγυηθεί, βάζοντας σαν όρο πώλησης των μεταλλείων της Κασσάνδρας, την εγκατάσταση και λειτουργία του εργοστασίου χρυσού.

Το 1995 η καναδική TVX αγοράζει τα μεταλλεία όταν υπουργός βιομηχανίας ήταν ο Σημίτης. Το εργοστάσιο χρυσού ήταν μονόδρομος όχι μόνο γιατί θα μείωνε τη μόλυνση στην περιοχή, που προκαλείται από τα συσσωρευμένα μεταλλεύματα αρσενοπυρίτη που βρίσκονται αποθη-

κευμένα στο ύπαιθρο και είναι εκτεθειμένα στις καιρικές συνθήκες, αλλά και γιατί αυτή η επένδυση θα έκανε βιώσιμη τη λειτουργία των ήδη υπάρχοντων μεταλλείων ψευδαργύρου και μολύβδου. Από τότε μέχρι σήμερα ο Λαλιώτης αναβάλλει συνέχεια την υπογραφή της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και το ψευτοΚΚΕ μαζί με τον παλιό φασίστα Μήτσου οργανώνει ένα ολιγάριθμο κίνημα ενάντια στην επένδυση. Αυτό το αντιδραστικό κίνημα έχοντας την υποστήριξη όλου του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα και των ρωσόφιλων είναι το άλλοθι εκείνο όχι μόνο για τον αρχισαμποταριστή, αλλά και για το ΣτΕ να καθυστερούν την πιο μεγάλη ξένη επένδυση στην Ελλάδα με αποτέλεσμα τη TVX να αιμορραγεί συνέχεια με κίνδυνο την οικονομική της κατάρρευση. Στο τέλος και μη έχοντας άλλα πια επιχειρήματα ο γενικός γραμματέας του ΥΠΕΧΩΔΕ (και όχι ο ίδιος ο Λαλιώτης) υπογράφει τη μελέτη, και αφήνει για τη βρωμοδουλειά το ΣτΕ.

Η ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΣτΕ

Αλλά μετά ήρθε η σειρά του ΣτΕ. Αυτό μετά από αναβολές επί αναβολών, στις αρχές του Γενάρη εκδίκασε την υπόθεση χωρίς βέβαια να βγάλει και την απόφαση. Αυτή η απόφαση δεν έχει ακόμη εκδοθεί αλλά “διέρρευσε” στη δημοσιότητα τον Απρίλη. Γράφτηκε σχετικά: “Σε διάσκεψη της Ολομέλειας του Ανώτατου Δικαστηρίου που πραγματοποιήθηκε υπό την προεδρία του Χρ. Γεραρη, οι δικαστές, σύμφωνα με πληροφορίες, αποφάνθηκαν με αυξημένη πλειοψηφία ότι είναι πολύ μικρή η ωφέλεια που θα έχει η εθνική οικονομία από την εκμετάλλευση της μονάδας χρυσού σε σχέση με την τεράστια καταστροφή που προοιωνίζεται για το περιβάλλον. Η εγκατάσταση του εργοστασίου εγκυμονεί σοβαρότατους κινδύνους, γι' αυτό και πρέπει να ακυρωθούν οι αποφάσεις των συναρ-

συνέχεια στη σελ. 10

ΑΡΝΗΤΙΚΟ ΤΟ ΚΟΙΝΟ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΠΟΥ
ΥΠΕΓΡΑΨΑΝ ΟΥΡΑΝΙΟ ΤΟΞΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ

Σελ.8

ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΟΑΚΚΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Οι απολυμένοι των Λιπασμάτων και οι εργαζόμενοι της Ζώνης μαζί με τους συντρόφους της ΟΑΚΚΕ έκαναν μία δυναμική παρουσία στην πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ και κατάγγειλαν την πολιτική του γκρεμίσματος της βιομηχανίας που ακολουθεί η κυβέρνηση.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Οι χωριστές συγκεντρώσεις ΓΣΕΕ-ΠΑΜΕ για την Πρωτομαγιά έγιναν στον απόηχο του ασφαλιστικού και είχαν στο επίκεντρο τους το ίδιο θέμα. Οι παλινοδιές της κυβέρνησης σε σχέση με τα περίφημα μέτρα Γιαννίτση που ανακοινώθηκαν για να εφαρμοστούν τάχα επτά χρόνια μετά και που πάρθηκαν πίσω μέσα σε μια νύχτα, είχαν ήδη κρατήσει μακριά από την Πρωτομαγιά τον πλατύ κόσμο που κατέβηκε στην πορεία του ασφαλιστικού, γιατί όλοι κατ'άβαιναν ότι κάτι βρώμικο υπήρχε πίσω απ' όλη αυτή την παράξενη ιστορία.

Έτσι τόσο η πρωτομαγιάτικη συγκέντρωση της ΓΣΕΕ όσο και η αντίστοιχη συγκέντρωση του ΠΑΜΕ δεν είχαν καμία σχέση από άποψη μαζικότητας με εκείνη την πορεία.

Το παιχνίδι με το ασφαλιστικό έμπνευσε Σημίτη-Λαλιώτη έγινε για δύο λόγους: ο ένας ήταν το παραπέρα χτύπημα της βιομηχανίας που προωθήθηκε με το σύνθημα: *Να πληρώσουν οι επιχειρή-*

σεις εντάσεως κεφαλαίου με αύξηση της φορολογίας, και ο δεύτερος, ο πιο στρατηγικός, να αποδυναμωθεί η δύναμη του ΠΑΣΟΚ στο λαό ώστε να αισθανθούν τα στελέχη του την απειλή της πτώσης από την εξουσία και να δεχθούν την είσοδο του ΣΥΝ στην κυβέρνηση. Πρόκειται για ένα σχέδιο που το προωθούν με επιμονή εδώ και πολλούς μήνες οι Σημίτη-Λαλιώτη-Σκανδαλίδης, αλλά δεν το έχουν επιτύχει μέχρι σήμερα γιατί αντιδρούν τα λεγόμενα "ιστορικά" στελέχη.

Αυτό όμως είναι ένα θέμα που αφορά τις φράξίες μέσα στο ΠΑΣΟΚ και τους συσχετισμούς μέσα στις καθεστωτικές δυνάμεις, και σαν τέτοιο δεν έγινε κατανοητό. Το σύνθημα που πέρασε στον πλατύ κόσμο με το ασφαλιστικό ήταν: *Να πληρώσει η олигарχία*. Έτσι μέσα από τη δημαγωγία του καθεστώτος δημιουργήθηκε ένα μαζικό ρεύμα ενάντια στη βιομηχανία και τις σύγχρονες επιχειρήσεις γενικά, που χωρίς να έχει συνείδηση ότι η αύξηση της φορολογίας θα οδηγήσει στο γκρεμίσμα κι άλλων βιομηχανιών και στην πείνα, ακολούθησε τη ΓΣΕΕ και το ΠΑΜΕ.

Ταυτόχρονα η αποδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ ενίσχυσε το ΠΑΜΕ, το συνδικαλιστικό μέτωπο του ψευτοΚΚΕ που έχει τεθεί επικεφαλής του βιομηχανικού σμποτάζ, γεγονός που αποδείχτηκε από τον εντυπωσιακό όγκο των δυνάμεων του στη συγκέντρωση της Πρω-

τομαγιάς, σε σχέση με τον αντίστοιχο όγκο της ΓΣΕΕ.

Ενισχύθηκαν δηλαδή από την προβοκάτσια του ασφαλιστικού και τα δύο κόμματα που κατεξοχήν έχουν δουλέψει για την κατεδάφιση της βιομηχανίας: ο ΣΥΝ, γιατί άνοιξε παραπέρα γι' αυτό το κόμμα ο δρόμος προς την εξουσία, και το ψευτοΚΚΕ που εμφανίζεται σα σωτήρας της εργατικής τάξης από τη "λαίλαπα" του ασφαλιστικού.

Από την άλλη, στο μπλοκ της ΓΣΕΕ βρίσκονταν οι περισσότεροι μη σοσιαφασίστες συνδικαλιστές που δεν συμμετέχουν στην πολιτική της κατεδάφισης, αλλά είναι μέσα στα δύο μεγάλα κόμματα. Η συμμετοχή της ΟΑΚΚΕ μαζί με τους απολυμένους των Λιπασμάτων και τον ΕΡΓΑΣ αποσκοπούσε στο να διαφωτίσει αυτούς τους συνδικαλιστές για τα καταστροφικά σχέδια του καθεστώτος και την αληθινή αιτία της σημερινής κρίσης και να αποδοκιμάσει τη ΓΣΕΕ και την κεντρική αντεργατική της γραμμή, δημιουργώντας ζήτημα για την εγκατάλειψη από τη ΓΣΕΕ του αγώνα των Λιπασμάτων.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΜΠΛΟΚ ΣΤΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

Επικεφαλής του μπλοκ το οποίο αποτελούνταν από 100 περίπου άτομα ήταν η Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων, που αποτελούσε και το κύριο σώμα του, με δύο πανό που έγραφαν: **"Αποκατάσταση**

Τώρα" και **"Να μην κλείσει άλλη βιομηχανία στον Πειραιά"** και ακολουθούσαν η ΟΑΚΚΕ μαζί με τον ΕΡΓΑΣ με κοινό πανό με σύνθημα: **"Κλείσανε τα λιπάσματα, Θέλουν να κλείσουν Πετρόλα και ΤVX, ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ"**.

Ήταν το μοναδικό μπλοκ στη συγκέντρωση που υπεράσπιζε τη βιομηχανία και στο οποίο συμμετείχαν εργάτες, που έχουν δώσει και δίνουν έναν αγώνα για να διεκδικήσουν το δικό τους από τους κατεδαφιστές, για να μη γκρεμιστούν άλλα εργοστάσια και για να διασώσουν την περηφάνια και την αξιοπρέπεια της τάξης τους.

Φωνάχθηκαν συνθήματα: **"Κλείσαν, κλείσαν τα Λιπάσματα, γεμίσανε τον Πειραιά, ανέργους και χαλάσματα"**, **"Όπου και να πας όπου και να κρυφτείς, Λαλιώτη τα Λιπάσματα μπροστά σου θα τα βρεις"**, **"Εδώ και τώρα αποκατάσταση"**, **"Θέλουμε δουλειά και όχι ανεργία, όχι άλλο χτύπημα στη βιομηχανία"**, **"Μετά τα Λιπάσματα, ΤVX, Πετρόλα, δεν θα σας αφήσουμε να τα γκρεμίσετε όλα"**, **"Μας έκλεισες Λαλιώτη χωρίς καμιά αιτία, όχι άλλο χτύπημα στη βιομηχανία"**, **"Λέτε τώρα ότι αδειάσαν τα ταμεία, την ώρα που γκρεμίζετε τη βιομηχανία"**.

Τα συνθήματα αυτά φωνάχθηκαν σε όλη τη διάρκεια των ομιλιών που αγνόησαν επιδεικτικά την παρουσία της Επιτροπής Αγώνα των Λιπασμάτων ακολουθώντας τη γραμμή της απομόνωσης.

Ωστόσο το μπλοκ μας βρισκόταν ακριβώς κάτω από την εξέδρα των ομιλητών με αποτέλεσμα να μην ακούγονται τα συνθήματα μας από τα δυνατά μεγάφωνα. Μάλιστα, για να σπάσει αυτό το καθεστώς της σιωπής γύρω από το θέμα των Λιπασμάτων, ένας πρόην εργαζόμενος πρότεινε το σύνθημα **"Λιπάσματα"**, **"Λιπάσματα"** επαναλαμβανόμενο να φωνάζεται διαρκώς σε κάθε διακοπή και ανάσα του ομιλητή. Πραγματικά, ακούστηκε η κραυγή αυτή με τρομερή δύναμη και όλοι κατάλαβαν ότι το πραγματικό εργατικό κίνημα δεν εκπροσωπείται στην εξέδρα, αλλά εκεί που οι πρόην εργαζόμενοι βγάζουν την κραυγή της διαμαρτυρίας ενάντια στο έγκλημα που διέπραξε το καθεστώς εναντίον τους. Η απήχηση αυτή φάνηκε όταν μας πλησίασαν οι εκπρόσωποι σοματείων, ανάμεσά τους και οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Χημικών Βιομηχανιών οι οποίοι αν και παλαιότερα είχαν υποστηρίξει τον Τσιρμούλα, τώρα μας δήλωσαν ότι μετάνιωσαν γι' αυτή τους τη στάση και ότι είναι στο πλευρό μας. Μας ζήτησαν μάλιστα την αφήσια καταγγελίας του Τσιρμούλα για να τη στείλουν σε όλα τα σοματεία που υπάρχουν στην Ομοσπονδία.

Μετά το τέλος των ομιλιών το μπλοκ παρατάχτηκε στη νησίδα που διαχωρίζει την άνοδο και την κάθοδο έξω από το Πολυτεχνείο ώστε να ακουστεί η διαμαρτυρία

συνέχεια στη σελ. 12

ΛΙΠΑΣΜΑΤΑ:

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΛΑΛΙΩΤΗ ΣΤΗ ΝΙΚΑΙΑ

Την Τετάρτη 25 Απρίλη η Επιτροπή Αγώνα των Λιπασμάτων πραγματοποίησε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το πολιτικό γραφείο του Λαλιώτη στη Νίκαια.

Οι συγκεντρωμένοι σήκωσαν το πανό τους με σύνθημα: **"Αποκατάσταση τώρα"** και μοίρασαν προκήρυξη διαμαρτυρίας. Ταυτόχρονα με ντουντουκά ενημέρωσαν το λαό της περιοχής για τους λόγους που βρίσκονταν εκεί και κατάγγειλαν το Λαλιώτη για το κλείσιμο του εργοστασίου και για το ότι αρνείται να τους αποκαταστήσει.

Αντιπροσωπεία της Επιτροπής Αγώνα ανέβηκε στο πολιτικό γραφείο του στενού συνεργάτη του Λαλιώτη, Κασκαμπά για να επιδώσει ψήφισμα διαμαρτυρίας με αίτημα την άμεση κατάθεση νομοθετικής τροπολογίας για την αποκατάσταση των απολυμένων.

Λίγη ώρα μετά, εμφανίστηκαν αστυνομικές δυνάμεις και με εντολή του Κασκαμπά μπήκαν φύλακες στην πόρτα της εισόδου και έκαναν έλεγχο σε όσους ήθελαν να μουν, γεγονός που έδειξε καταρχήν πόσο θορυβήθηκε ο άνθρωπος του Λαλιώτη από την παρουσία των συγκεντρωμένων.

Ένα συνεργείο από το τηλεοπτικό κανάλι SEVEN που έχει σταθεί πάντα δίπλα στους ανέργους, ήρθε για να καλύψει το γεγονός. Όταν το συνεργείο θέλησε να ανέβει στο γραφείο που βρισκόταν η αντιπροσωπεία, με εντολή Κασκαμπά απαγορεύτηκε η είσοδος και σ' αυτούς! Οι

συγκεντρωμένοι διαμαρτυρήθηκαν και φώναξαν το σύνθημα **"Ανοίξτε την πόρτα στα κανάλια"**. Ωστόσο, αυτό ποτέ δεν έγινε.

Όμως κάτω από την πίεση της παρουσίας της τηλεόρασης και των συνθημάτων των συγκεντρωμένων, ο Κασκαμπάς που αρχικά θέλησε να αποφύγει τη συνάντηση, δέχτηκε την αντιπροσωπεία.

Στη συνάντηση αυτή, η αντιπροσωπεία είχε την ευκαιρία να διαπιστώσει αφενός ότι ο Λαλιώτης συνεχίζει τη δημαγωγία του με νομοσχέδια που τάχα είναι έτοιμα να κατατεθούν, και αφετέρου ότι έχει ιδιαίτερα ενοχληθεί από τις έντονες καταγγελίες, τις συγκεντρώσεις, τις διαμαρτυρίες, τις προκηρύξεις και τις αφίσες της Επιτροπής Αγώνα και ότι βρίσκεται σε δεινή θέση. Αυτή τη θέση ήρθε να κάνει ακόμα πιο δύσκολη η ανοιχτή καταγγελία στο ίδιο το κέντρο της πολιτικής του δραστηριότητας.

Το σφουροκόπημα του Λαλιώτη από τους Λιπασματιώτες θα συνεχιστεί και είναι βέβαιο ότι όσο περισσότερο αποκαλύπτονται τα εγκλήματα του στο λαό, τόσο περισσότερο θα αδυνατίζει η θέση του και θα αναγκάζεται σε υποχωρήσεις, ο ίδιος και η κυβέρνηση.

Ένα πρώτο δείγμα τέτοιων υποχωρήσεων ήταν και η αλλαγή του νόμου για τις ομαδικές απολύσεις με τροποποίηση που υποχρεώνει σε διαβουλεύσεις στην περίπτωση κλεισίματος της επιχείρησης.

**Παρακαλούμε τους
αναγνώστες μας
να στέλνουν
τα γράμματά τους
στην Τ. Θυρίδα 8371,
Τ.Κ. 10010**

**Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις
χρησιμοποιήστε
το νέο λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29
ή την Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 10010
στο όνομα
Κ. Κούτελος**

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

**15ήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Κούτελος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 100 10 Αθήνα
Τηλ.-Φαξ. 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500**

ΠΩΣ ΕΠΝΙΞΑΝ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΩΝ FM ή ο άδλιος χαρακτήρας της αστικής τάξης

Στις 27 Μάρτη οι υπουργοί Μεταφορών Βερελής, Δημόσιας Τάξης Χρυσοχοϊδης και Τύπου Ρέπας μέσα σε μια νύχτα φίμωσαν 66 ραδιοφωνικούς σταθμούς και πέταξαν στο δρόμο 2.000 εργαζόμενους εφαρμόζοντας την "τάξη και την πειθαρχία στα FM" που είχε αποφασίσει προηγούμενα το διακομματικό Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ), δηλ. το τετρακομματικό καθεστώς. Αυτή η φασιστική στη σύλληψη και στην εκτέλεση της πράξης πέτυχε αστραπιαία γιατί είχε τη γενική συμφωνία όλων των κομμάτων που θέλουν να μετατρέψουν την Ελλάδα σε καθεστώς τύπου Λευκορωσίας και Ρωσίας με ανάλογα ΜΜΕ.

Οι εκκαθαριστές των FM είχαν προβλέψει βέβαια τις αντιδράσεις της κίνησης τους και φρόντισαν ώστε να είναι τέτοιες που να απορροφηθούν γρήγορα. Αρχικά υπήρξαν οι καταγγελίες Ρίζου που του έκλεισαν το ραδιοφωνικό σταθμό "Λάμπη" και τον ομίλου Άλφα, που του έκλεισαν δύο σταθμούς τον "Πόλις" και τον "Άλφα Σπορ". Μετά από αυτές τις καταγγελίες βγήκε μια ομάδα εθνικιστών της ΝΔ να διαμαρτυρηθεί και αργότερα μια ομάδα εθνικιστών του ΠΑΣΟΚ, ενώ ο ακροδεξιός φιλοναζιστής Καρατζαφέρης ήταν αυτός που φώναζε πιο φανατικά απ' όλους για δημοκρατία. Όλοι οι δημοκράτες, αστοί φιλελεύθεροι, "προοδευτικοί" και "αριστεροί" με τη σιωπή τους ή στην καλύτερη περίπτωση με τους ψιθύρους τους συντάχθηκαν με τον φασισμό.

Το έγκλημα με ελάχιστες εξαιρέσεις θάφτηκε από τα υπόλοιπα ΜΜΕ. Για την "αριστερά" των ραδιοφωνικών σταθμών που ήταν ο Ατλαντίς (σε όλες τις διαφημίσεις του έβγαينه με το σήμα του αναρχισμού), ταίριαζε ο τροβαδούρος του ψευτοΚΚΕ, Παπακωνσταντίνου που με μια συναυλία στο κέντρο που τραγουδάει εκτόνωσε το θυμό της νεολαίας που άκουγε το σταθμό. Αυτή ήταν η μόνη εν θερμό διαμαρτυρία που συγκέντρωσε τόσο κόσμο ώστε να κλείσει κάποια στιγμή η Λεωφ. Αλεξάνδρας αλλά φυσικά πέρασε στην αφάνεια από τις κάμερες.

Μια συναυλία που είχε εξαγγελθεί στο Σύνταγμα από τους "κοιμένους" σταθμούς στις 7 Απριλίου αναβλήθηκε "για μετά το Πάσχα". Αυτό ήταν και το πρώτο μεγάλο δείγμα για τα όρια που είχε η αντίσταση των ιδιοκτητών των ραδιοφωνικών σταθμών (Ρ/Σ). Σαν αστική τάξη αυτοί δεν τόλμησαν να στηριχθούν ούτε στους πρώην εργαζόμενους ούτε στους ακροατές τους. Κι αυτό είχε φανεί λίγο πριν όταν όλο το ζήτημα είχε περιοριστεί στην προσωρινή άδεια λειτουργίας 8 Ρ/Σ και όχι στα κριτήρια και τη μέθοδο με τα οποία επιλέχθηκαν οι μόνιμοι 20 σταθ-

μοί και φημάθησαν 66.

Μ' αυτό τον ελιγμό, δηλαδή με την καταγγελία μόνο για τα κριτήρια με τα οποία επιλέχθηκαν οι 8, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ έβγαλαν την ουρά τους απ' έξω και οι φημωμένοι στριμώχθηκαν για να χωρέσουν αυτοί στους 8 που θα πάρουν μόνιμη άδεια και όχι κάποιιο άλλοι. Στις 6 Απριλίου οι εκπρόσωποι των ιδιοκτητών Δημ. Ρίζος (Λάμπη FM) και Τσοτσόρος (Πόλις και Άλφα Σπορ) πήγαν στην Επιτροπή Τεχνολογίας στη Βουλή και κάθισαν ο ένας εκ δεξιών και ο άλλος εξ αριστερών της γυναικάς του Κόκκαλη (Flash) που είναι πρόεδρος της Ένωσης Ιδιοκτητών Ιδιωτικών Ραδιοσταθμών Αττικής (ΕΙΡΡΑ). Όλο το ζήτημα ήταν να βγει πόρισμα ότι χωράνε τόσες συχνότητες στα FM ώστε να βολευτούν οι "διαμαρτυρόμενοι" και να θαφτεί το έγκλημα. Η Βουλή όρισε μια επιτροπή που θα αποφανθεί για τις συχνότητες και εκεί εξαντλήθηκαν οι αντιδράσεις δεν ζήτησε τη διαγραφή των μελών που έχουν οριστεί απ' τα κόμματα τους στο ΕΣΡ.

Πραγματικά όλοι αυτοί μαζί με την Ελ. Κόκκαλη έταξαν στους Ρίζο, Τσοτσόρο, Μαστοράκη κ.α. ότι αν δεν φώναζαν και δεν είχαν ακραίες αντιδράσεις θα βολευόνταν στο μέλλον και ίσως χωρίς μεγάλη προσπάθεια τους έπεισαν. Παράλληλα βγήκαν διαμαρτυρόμενα και τα ίδια τα μέλη του ΕΣΡ που πήραν τις αποφάσεις (!), σε σχέση πάντα με την επιλογή των 8, και υπήρξε μάλιστα και παραίτηση του αντιπροέδρου Αρβανίτη (ΠΑΣΟΚ).

Απ' την πρώτη στιγμή οι ιδιοκτήτες των σταθμών δοκίμασαν τη συνδιαλλαγή, το παζάρεμα με την πολιτική εξουσία, και μάλιστα με τη βαθιά πολιτική εξουσία που εκπροσωπεί ο καγκεμπίτης Κόκκαλης. Ξέρουν καλά άλλωστε που βρίσκεται η κυρίαρχη ταξική δύναμη και όπως όλοι οι όμοιοι τους θέλουν να λύσουν τα ζητήματα με οποιονδήποτε τρόπο μέσα στα πλαίσια της τάξης τους. Έτσι έπεσαν κατευθείαν στην παγίδα που τους έστησε το καθεστώς.

Το ότι η γραμμή του πολιτικού καθεστώτος ήταν ο καθυσχασμός και τα ανταλλάγματα φάνηκε από την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας όπου είχαν προσφύγει σχεδόν και οι 66 σταθμοί για την αναστολή της απόφασης λειτουργίας τους. Η κρίση του ΣτΕ για τις προσφυγές των Ρ/Σ Πόλις, Άλφα Σπορ, Κάρμα και Ατλαντίς είχε δύο σκέλη: από τη μια αναγνώρισε ότι οι πράξεις του ΕΣΡ έχουν πλημμελή αιτιολογία γιατί δεν περιγράφουν με σαφήνεια και δεν εξειδικεύουν τα κριτήρια που πάρθηκαν υπόψη για να λάβουν άδεια οι 8 προσωρινοί σταθμοί. Το ίδιο ισχύει και για τους λάθους για τους οποίους θεώρησε το

ΕΣΡ ότι τα κριτήρια αυτά πληρούνται από τους επιλεγμένους 8 σταθμούς και όχι από τους υπόλοιπους νομίμως λειτουργούντες σταθμούς. Αλλά από την άλλη, και αυτό ήταν το βασικό, δέχτηκε τη σοβαρότητα των λόγων που επικαλέστηκε η Πολιτεία για τον καθορισμό 28 συχνοτήτων ώστε να διασφαλιστεί η "σωστή και ασφαλής λειτουργία του αεροδρομίου στα Σπάτα" και αποφάσισε ότι απ' τα στοιχεία που κατέθεσαν οι συγκεκριμένοι ραδιοσταθμοί δεν προκύπτει με σαφήνεια ότι η αναστολή εκτέλεσης της απόφασης δεν θα προκαλέσει προβλήματα στο αεροδρόμιο και στην ασφάλεια των πτήσεων. Μάλιστα κι αυτή του η απόφαση στηρίχτηκε στην λεγόμενη αρχή "της προστασίας του δημόσιου συμφέροντος". Πρόκειται για την ίδια αρχή με τη οποία το Ε' τμήμα του ΣτΕ κατεδαφίζει όλη τη βαριά βιομηχανία και έχει αναδειχτεί σε πρωταθλητή ενάντια στη ανάπτυξη της χώρας. Με λίγα λόγια η απόφαση αυτή του ΣτΕ ήταν η γραμμή του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΝ από την πρώτη στιγμή.

Ταυτόχρονα, φροντίζουν να επισπεύσουν στα γρήγορα όλες τις ημερομηνίες για να λήξει το ζήτημα. Προετοίμασαν να δώσουν τις 8 υπόλοιπες άδειες που τώρα είναι προσωρινές με διαγωνισμό ανάμεσα σε 45 υποψήφιους σταθμούς ενώ μετατέθηκε και ο δεύτερος γύρος της απόφασης του Συμβουλίου της Επικρατείας από 18 Σεπτεμβρίου για τις 29 Μάη, δηλ. στο τέλος του μήνα. Θέλουν οπωσδήποτε να τελειώσουν στα γρήγορα γιατί ακολουθούν οι έξι άδειες για τηλεοπτικούς σταθμούς πανελλαδικής εμβέλειας.

Αν ωστόσο οι ιδιοκτήτες πούλησαν και τους εργαζόμενους και τους ακροατές και τη δημοκρατία μια πρώτη αντίσταση που συνεχίζεται δημιουργήθηκε μέσα από το Ίντερνετ για την υπεράσπιση της ελεύθερης ραδιοφωνίας που αποτελεί ένα χώρο επικοινωνίας, ζύμωσης ιδεών και διαμαρτυρίας. Αλλά αυτοί οι δημοκράτες άπειροι πολιτικά δεν κατάφεραν να οργανώσουν τον κόσμο. Παρ' όλα αυτά υπάρχουν κι αυτοί το φασιστικό χτύπημα δίνει πείρα και οργή ιδίως σ' ένα κομμάτι της νεολαίας που απ' τη φύση του αντιστέκεται στο φασισμό. Η ψευτοδημοκρατική κυβέρνηση Σημίτη, ο ΣΥΝ, το ψευτοΚΚΕ και η ΝΔ του Καραμανλή ήξεραν ποιος χτυπούσαν όταν έκλειναν τους σταθμούς. Άλλωστε τη γραμμή την είχαν ρίξει από παλιά οι κνίτες σε μια ανοιχτή συζήτηση που είχε κάνει το ενιαίο τότε ψευτοΚΚΕ το 1986 στο Πολυτεχνείο με θέμα "για μια δημοκρατική ραδιοτηλεόραση".

Εκεί ο Χρ. Παππάς στέλεχος του Γραφείου Τύπου της ΚΕ του ψευτοΚΚΕ είχε πει: "Ο κοινωνικός ρόλος, που καλείται να παίξει η Ρα-

διοτηλεόραση, δηλαδή, να προσφέρει αντικειμενική ενημέρωση, μόρφωση, αναψυχή και διασκέδαση και να συμβάλλει στην πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας μας, είναι ασυμβίβαστος με οποιαδήποτε μορφής παράδοση των ραδιοτηλεοπτικών μέσων στη λεγόμενη ιδιωτική πρωτοβουλία. Είτε αυτή είναι ελεύθερη δημιουργία ιδιωτικών ραδιοτηλεοπτικών σταθμών είτε παραχώρηση χρόνου εκπομπών σε ιδιώτες" ("Για μια δημοκρατική ραδιοτηλεόραση, υλικά της ανοιχτής συζήτησης, Μάρτης 1986", εκδ. Σύγχρονη Εποχή, σελ. 55). Σήμερα οι συνθήκες έχουν αλλάξει και επιτρέπονται οι ιδιώτες

της νέας ολιγαρχίας όπως ο πράκτορας της ΚGB και της Στάζι Κόκκαλης, αλλά η φασιστική εκκαθάριση έχει αρχίσει. Ένας σημερινός "προοδευτικός" και τότε μέλος της ΚΕ του ψευτοΚΚΕ, ο Μίμης Ανδρουλάκης έλεγε: "Η Ραδιοτηλεόραση πρέπει να είναι αυτοτελής θεσμός από την κυβερνητική εξουσία. Θεσμός με δική του υπόσταση και λειτουργική ανεξαρτησία. Προτείνουμε δηλαδή, έναν αυτοτελή, αυτοδιοικούμενο, δημόσιο και κοινωνικό θεσμό που θα υπάγεται διπλά στον έλεγχο της εθνικής αντιπροσωπίας, το ανώτερο όργανο, δηλαδή, της λαϊκής κυριαρχίας, και ταυτόχρονα στον κοινωνικό έλεγχο, στην κοινωνική συμμετοχή" (στο ίδιο σελ. 13). Τότε ήταν η Βουλή και το "λαϊκό κίνημα ή κοινωνικός έλεγχος"; δηλ. πάλι οι κνίτες, τώρα είναι διακομματικά όργανα.

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗ ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΟ

Η Ελλάδα αποδεικνύεται σαν το πιο προωθημένο εργαλείο της ρώσικης διπλωματίας όχι μόνο στα Βαλκάνια, αλλά και στο χώρο της Μέσης Ανατολής και αλλού. Στις 20 Απριλίου, αντιπροσωπεία του ΠΑΣΟΚ αποτελούμενη από τους Σκανδαλίδη, Αυγερινό και Δ. Καρύδη επισκέφτηκε τη Συρία και το Λίβανο για να συνομιλήσει με τα κυβερνώντα κόμματα, το "Κ"Κ Λιβάνου, τον πατριάρχη Αντιοχείας κι εκπροσώπους της ελληνικής κοινότητας.

Ο πρόεδρος του Λιβάνου, Λαχούντ, μιας χώρας που βρίσκεται υπό συριακή κατοχή, ζήτησε από τους αντιπροσώπους, εκ των οποίων οι δύο πρώτοι ασκούν συνειδητά τη ρώσικη πολιτική, "τη διαμεσολάβηση της Ελλάδας, προκειμένου να παίξει πιο ενεργό πολιτικό ρόλο η Ε.Ε. στην επίλυση του προβλήματος της Μέσης Ανατολής" (Ελευθεροτυπία, 24-4). Ο Ε. Λαχούντ δήλωσε επί λέξει: "Η στάση της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στο πρόβλημα της Μέσης Ανατολής είναι άτολη και ελλιπής. Πρέπει να παίξει πιο ενεργό ρόλο στην περιοχή και μόνον η Ελλάδα είναι η χώρα που μπορεί να την πείσει να το κάνει" (στο ίδιο). Οι ηγέτες των παραπάνω κομμάτων ζήτησαν από τους έλληνες συνομιλητές τους την ίδια χάρη ενώ ο πρόεδρος του σοσιαλιστικού κόμματος, Βαλίντ Τζουμπλάτ, ζήτησε τη μεσολάβηση του ΠΑΣΟΚ κατά τη Διάσκεψη της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, που θα γίνει τον Ιούνιο, ώστε να συζητηθεί το μεσανατολικό. Απ' τη μεριά του ο Σκανδαλίδης υποσχέθηκε "ότι η προσπάθεια της Ελλάδας να πείσει την Ευρώπη για πιο ενεργή συμμετοχή της στη Μ. Ανατολή είναι μόνιμη πολιτική της και θα ενταθεί το επόμενο διάστημα".

Πολλά κράτη του τρίτου κόσμου ζητούν μια πιο στενή συνεργασία με την Ευρώπη, που θα τα βοηθήσει ν' αναπτύχουν οικονομικά, τεχνολογικά κτλ. μια και ν' αναπτύξουν πολιτικούς δεσμούς μαζί της. Αρκετά ανατολικού τύπου φασιστικά κράτη ζητούν επίσης, στα πλαίσια της ευρω-ρωσικής συμμαχίας, συνεργασία με την Ε.Ε. Ο ρόλος που ανέθεσε η ΚGB στην Ελλάδα είναι ρόλος μεσολαβητή, ώστε η προσέγγιση της Ευρώπης μ' αυτά τα κράτη να γίνεται με ρώσικους όρους. Στόχος αυτής της τακτικής είναι τα οφέλη από τέτοιες προσεγγίσεις να τα καρπώνεται όχι η Ευρώπη αλλά ο ρωσοκινεζικός χιτλερικός άξονας. Η συνεργασία με την Ευρώπη πρέπει, λοιπόν, να περνάει από την Ελλάδα.

Ακόμη, η χώρα μας συντονίζει κινήσεις για την ισχυροποίηση του άξονα. Έτσι, ήταν ο Γ. Παπανδρέου, ο άνθρωπος που η ΚGB προορίζει για πρωθυπουργό της Ελλάδας, που συναντήθηκε το Μάρτη με τον αρμένιο και τον ιρανό ομόλογο του για την προώθηση αγωγού φυσικού αερίου που θα συνδέει τις δύο χώρες. Σημειώνουμε ότι η Ελλάδα έχει ήδη χρηματοδοτήσει την προκαταρκτική μελέτη κατασκευής του αγωγού. Οι υπουργοί υπόγραψαν, τέλος, μνημόνιο οικονομικής και τεχνολογικής συνεργασίας (Ελευθεροτυπία, 9-3). Η συνάντηση αποκάλυψε τον πραγματικό πολιτικό χαρακτήρα του Γ. Παπανδρέου αφού όσοι παρασύρθηκαν από τη φιλοτούρκικη πολιτική του καλούνται τώρα να εξηγήσουν τους δεσμούς που προάγει αυτός ο καγκεμπίτης με τους χειρότερους εχθρούς της γειτονικής χώρας.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Πιο ευνοϊκή ατμόσφαιρα από την πρώτη φορά

Στις 8 του Απρίλη η ΟΑΚΚΕ συνέχισε την καμπάνια της στην πόλη της Ελευσίνας για την ενημέρωση του λαού γύρω από τα σχέδια των κατεδαφιστών της βιομηχανίας που εμποδίζουν τον εκσυγχρονισμό του διυλιστηρίου της Πετρόλα τώρα και στη συνέχεια σχεδιάζουν να κλείσουν όλη τη βαριά βιομηχανία του Θριάσιου. Η καμπάνια αυτή περιελάμβανε αφισκοκόλληση και μοίρασμα προκήρυξης στα σπίτια, στα μαγαζιά και στα καφενεία της πόλης.

Όπως είχαμε διαπιστώσει και στην πρώτη μας εξόρμηση εκεί οι κατεδαφιστές κάθε άλλο παρά την υποστήριξη του λαού έχουν. Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι σε κάποιο καφενείο, στο οποίο συχνάζουν από ότι φάνηκε μέλη της “επιτροπής κατά των επεκτάσεων της Πετρόλα”, που έγινε μια έντονη αντιπαράθεση και κράτησε λίγη ώρα, εμφανίστηκε ο πρόεδρος αυτής της “επιτροπής” και αντί να δώσει τη μάχη για τις απόψεις του, προσπαθούσε να κρατήσει μακριά μας όσους ανθρώπους συζητούσαν εκείνη την ώρα μαζί μας και είτε συμφωνούσαν είτε διαφωνούσαν με τις θέσεις μας. Η αδυναμία του να αντιπαρατεθεί με επιχειρήματα στις θέσεις της ΟΑΚΚΕ ήταν εμφανέστατη. Πραγματικά κάποιος άνθρωπος που πιστεύει ότι έχει δίκιο στις απόψεις του κάθεται να

δίνει τη μάχη του με τα επιχειρήματά του μπροστά στο λαό. Αυτός κάθε άλλο! Άλλωστε και τη προηγούμενη φορά όταν πάλι κολούσαμε την αφίσα μας για την υπεράσπιση της βιομηχανίας αυτός ξέσπασε σε τραμπουκισμούς εναντίον μας μαζί με το μέλος του ψευτοΚΚΕ Χοραζάνη.

Αυτό που διαπιστώσαμε για μιαν ακόμη φορά είναι ότι ο λαός της Ελευσίνας είναι απληροφόρητος σε μεγάλο βαθμό και ότι είναι καθήκον όλων των φίλων της βιομηχανίας, αλλά και του σωματείου των εργαζομένων στο διυλιστήριο της Πετρόλα να ενημερώσουν το λαό για το εξαιρετικής σημασίας ζήτημα να πραγματοποιηθεί αυτή η επένδυση, γιατί όχι μόνο θα μειώσει δραστικά τη μόλυνση στην περιοχή αλλά και γιατί θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας σε μια περιοχή με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στην χώρα.

Δημοσιεύουμε παρακάτω το πρώτο μέρος της προκήρυξης αφού το δεύτερο αφορά την επιστημονική απάντηση στους κατεδαφιστές της βιομηχανίας γύρω από το ζήτημα της μόλυνσης και των ατυχημάτων το οποίο έχουμε δημοσιεύσει παλιότερα στη *Νέα Ανατολή*.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΗ

Πως μεθοδεύεται το κλείσιμο της Πετρόλα

Πριν από 5 μήνες η ΟΑΚΚΕ κόλλησε αφίσες και μοίρασε προκήρυξεις στο Θριάσιο υποστηρίζοντας τη θέση ότι η νέα εγκατάσταση της Πετρόλα πρέπει να γίνει.

Τότε τα μέλη της συναντήσανε αρχικά την απειλή βίας από τους επικεφαλής της κίνησης κατά της επένδυσης και ύστερα τον πόλεμο λάσπης ότι είναι άνθρωποι του Λάτση. Πρόκειται για τον ίδιο πόλεμο που αντιμετώπιζαν από τους εχθρούς της βιομηχανίας όταν υπεράσπιζαν το εργοστάσιο χρυσού στη Χαλκιδική ή τα Λιπάσματα στον Πειραιά.

Όμως, όπως κάθε τι που έχει μέσα του την αλήθεια, εκείνη η τοποθέτηση της ΟΑΚΚΕ είχε μια καταλυτική επίδραση. Γιατί έσπασε το μονοπώλιο της μοναδικής σκέψης που προσπαθούσε με ιδεολογική τρομοκρατία να επιβληθεί ως τότε πάνω στην πόλη και επέτρεψε να εκφραστούν και άλλες απόψεις και να γίνουν ευρύτερες συζητήσεις. Το αποτέλεσμα ήταν ότι άρχισαν να κερδίζουν έδαφος τα επιχειρήματα υπέρ της επένδυσης. Είναι φανερό ότι σε μια περίοδο ανεργίας ένα τεράστιο έργο (το 1/3 του αεροδρομίου των Σπάτων) που θα απασχολούσε για την κατασκευή του 1200 ανθρώπους για 3-4 χρόνια και ύστερα ένα μόνιμο προσωπικό εκατοντάδων εργαζομένων δεν θα ήταν μόνο σε όφελος του καπιταλιστή αλλά και του λαού στην περιοχή. Από την άλλη το φόβητρο περί μόλυνσης διαλύεται μπροστά στο γεγονός ότι η νέα επένδυση, σαν πολύ πιο σύγχρονη και επειδή θα δουλεύει με φυσικό αέριο, θα παράγει πολύ μικρότερη μόλυνση από ότι η σημερινή. Ανάλογα ισχύουν για το φόβητρο της έκρηξης, ενώ απέναντι στο έσχατο επιχείρημα ότι η βιομηχανία θα χαλάσει τα τουριστικά αξιοθέατα η απάντηση γι’ αυτό βρίσκεται στη Βενετία όπου ελάχιστα χιλιόμετρα μακριά από τις γόνδολες χτυπάει η καρδιά μια πανίσχυρης βιομηχανικής περιοχής. Τέλος και το πιο σημαντικό είναι ότι το εργοστάσιο αυτό θα κλείσει υποχρεωτικά επειδή τα καύσιμα που θα παράγει θα είναι ακατάλληλα σύμφωνα με τους νέους κανονισμούς της Ε.Ε για την αντιρροπηση.

Αντιβιομηχανικά επιχειρήματα δεν χρησιμοποιούνται μόνο στο Θριάσιο αλλά παντού στην Ελλάδα. Και ενάντια στην TVX (Χρυσός Χαλκιδικής) και στα Λιπάσματα του Πειραιά και στην ΑΓΕΤ της Χαλκίδας, και στα Φωσφορικά Καβάλας οι κατεδαφιστές της βιομηχανίας επικαλούνται τη μόλυνση, τις αρχαιότητες και τον τουρισμό και υπόσχονται στους κατόχους γης και σπιτιών νέα εισοδήματα, ι-διαίτερα αυξημένη γαιοπρόσοδο (σπίτια, οικόπεδα), και πιο εύκολη ζωή.

Η αλήθεια είναι ότι όπου έχουν κλείσει εργοστάσια έρχεται ο μαρασμός και η φτώχεια και τελικά η πτώση των τιμών της γης. Όσο για τον τουρισμό, αυτός αναπληρώνει τις απώλειες από την αποβιομηχάνιση μόνο στα μέρη ι-διαίτερου φυσικού κάλλους, ενώ πάντα είναι επισφαλής. Με λίγους πυροβολισμούς, τόσο πιθανούς στα εύφλεκτα Βαλκάνια, οι τουρίστες εξαφανίζονται σαν τρομαγμένα πουλιά. Αυτές οι σκέψεις κατά τη γνώμη μας απασχολούν όλο και πιο έντονα το λαό της Ελευσίνας και τον έχουν οδηγήσει στο να απέχει όλο και περισσότερο από τις όλο και πιο αδύναμες κινητοποιήσεις που προσπαθούν να εμποδίσουν την επένδυση.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η επένδυση θα γίνει. Αντίθετα από όσα ισχυρίζονται οι κατεδαφιστές η μεγαλύτερη πολιτική ισχύς στην Ελλάδα δεν βρίσκεται στους βιομηχανικούς αλλά στους κατεδαφιστές της βιομηχανίας, βασικά

της μεγάλης. Πρόκειται για την ηγετική ομάδα Σημίτη-Λαλιώτη στο ΠΑΣΟΚ για τη φράξια Καραμανλή μέσα στη ΝΔ, και κυρίως για τα δύο ανοιχτά αντιβιομηχανικά κόμματα το ψευτοΚΚΕ και τον ΣΥΝ. Αυτοί όλοι μαζί κάνουν μια ειδική διανομή ρόλων για να πετύχουν τον κοινό τους στόχο και χρησιμοποιούν μια αλάνθαστη μέθοδο για να κλείνουν τα εργοστάσια.. Πιο ειδικά:

Το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ παίρνουν ανοιχτά την πολιτική ευθύνη της κατεδάφισης και οργανώνουν τις κινητοποιήσεις του λαού “από τα κάτω”. Ταυτόχρονα η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, δίνουν γραμμή στους τοπικούς βουλευτές, τους δημάρχους τους κ.λπ να κινηθούν επίσης “από τα κάτω” ενάντια στη βιομηχανία και να διαμορφώσουν μια κατάλληλη κοινή γνώμη. Αλλά την ίδια στιγμή οι ίδιες ηγεσίες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ εμφανίζονται επίσημα φιλικές προς την επένδυση. Αυτό το κάνουν για να μην έρθουν σε μια μετωπική ρήξη με το μεγάλο βιομηχανικό κεφάλαιο που έχει ακόμα μια σημαντική οικονομική και πολιτική ισχύ και θα μπορούσε να ανοίξει ρήγματα στα κόμματα τους και επιπλέον για να καθησυχάζουν και τους εργάτες του εργοστασίου όσπου να ακρωθεί η επένδυση.

Στο μεταξύ την κρίσιμη δουλειά την αναθέτουν στο δοκιμασμένο εργαλείο τους που έχει ειδικά εκκαθαριστεί και τροχιστεί γι’ αυτό το στόχο και λέγεται Ε’ Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας. Ο οργανωτικός και ιδεολογικός ηγέτης αυτού του εργαλείου ήταν και είναι ακόμα, παρά την “αποστρατεία του” ο παλιός χουντικός και τώρα στέλεχος του ψευτοΚΚΕ Δεκλερής.

Το Ε’ Τμήμα είναι ειδικευμένο στο να βγάζει αντιναπτυξιακές αποφάσεις σε όλα τα επίπεδα επικαλούμενο το επιχείρημα των “λαϊκών κινητοποιήσεων” (πέρα από τα γνωστά περιβαλλοντικά και τουριστικο-αρχαιολογικά επιχειρήματα καθώς και τους καταστροφικούς νόμους σαν το νόμο 84/84 και το άρθρο 24 του Συντάγματος). Αυτές οι “κινητοποιήσεις” δεν χρειάζεται σώνει και καλά να είναι ούτε πάνδημες, ούτε μαζικές, ούτε ενθουσιώδεις, ούτε καν αποδεκτές από την πλειοψηφία ενός πληθυσμού. Πρέπει μόνο να υπάρχουν για να χρησιμοποιούνται από το Ε’ Τμήμα του ΣτΕ σαν η “θέληση του λαού” στην οποία οι τάχα δημοκράτες δικαστές οφείλουν να υποκύψουν.

Γι’ αυτό το λόγο οι κατεδαφιστές, δεν καταβάλλουν μόνο προσπάθεια για να είναι μαζικές οι δικές τους συγκεντρώσεις αλλά καταβάλλουν ακόμη περισσότερες για να μην υπάρξει ποτέ μια οποιαδήποτε κινητοποίηση εκείνων που θέλουν την ανάπτυξη και την βιομηχανία.

Από την άλλη μεριά οι κατεδαφιστές για να καθησυχάζουν αυτούς που θέλουν την επένδυση, τους λένε ότι το οποιοδήποτε έργο τελικά θα γίνει γιατί έτσι θέλει το κεφάλαιο που τάχα είναι παντοδύναμο, οπότε δεν έχει νόημα καμία κινητοποίηση υπέρ του έργου. Όμως το κεφάλαιο γενικά, όχι μόνο δεν είναι σύσσωμο υπέρ μιας επένδυσης που κάνει ένα από τους κεφαλαιοκράτες, αλλά αντίθετα οι υπόλοιποι κεφαλαιοκράτες βλέπουν τον συγκεκριμένο σαν ανταγωνιστή και προτιμούν να αποτύχει.

Στην περίπτωση μάλιστα της χώρας μας, το πάνω χέρι μέσα στο κεφάλαιο το έχουν εκείνα τα νέα τμήματά του που έχουν σχέση με την διείσδυση στις αγορές της πρώην ΕΣΣΔ και της ανατολικής Ευρώπης και που συγκρούονται για την πολιτική εξουσία με το δυτικόφιλο κεφάλαιο. Επικεφαλής του φιλο-ανατολικού κεφάλαιου είναι ο πρώην πράκτορας της Στάζκι και της Κ.Γ.Β, Κόκκαλης και δίπλα του οι Μυτιληναίος, Αποστολόπουλος, Μπόμπολας κ.λπ. Αυτό

το κεφάλαιο θέλει πάνω απ’ όλα καλές σχέσεις με τη Ρωσία. Οι κατεδαφιστές είναι με τη Ρωσία. Γι’ αυτό το λόγο είναι μονόπλευρα αντιδυτικοί και γι’ αυτό δεν τα βάζουν ποτέ ουσιαστικά με τον Κόκκαλη παρόλο που αυτός γιγα-ντώνεται αστραπιαία κατακλύβοντας το δημόσιο.

Μήπως όμως έχουν δίκιο οι κατεδαφιστές όταν λένε ότι ο Λάτσης είναι τόσο δυνατός, ώστε να μπορεί αυτός να επιβάλλει τελικά τη θέλησή του στο κράτος;

Μα αν ο Λάτσης ήταν τόσο δυνατός τότε το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ καθώς και ο Τύπος και τα κανάλια που αυτά τα δύο κόμματα ελέγχουν, θα είχαν δημιουργήσει ένα προπαγανδιστικό ρεύμα υπέρ της επένδυσης. Όμως όχι μόνο αυτά τα κόμματα και τα ΜΜΕ δεν έφτιαξαν κανένα ρεύμα υπέρ της επένδυσης, αλλά αντίθετα το Χρηματιστήριο, δηλαδή η κυβέρνηση που το ελέγχει, υποχρέωσε το Λάτση να βάλει μέσα στο κείμενο της εισαγωγής του στο Χρηματιστήριο, κατά πρωτοφανή τρόπο τις θέσεις της “Επιτροπής Αγώνα” παρ’ όλο που η “Επιτροπή Αγώνα” δεν έγινε ποτέ γνωστή έξω από την Ελευσίνα και δεν έχει έτσι κανένα γενικό πολιτικό βάρος, ώστε να υποχρεώνει μια κυβέρνηση σε τέτοιες πρωτοτυπίες. Αποδείχτηκε απλά εδώ ότι ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ έχουν περισσότερη δύναμη σ’ αυτή την κυβέρνηση παρά ο Λάτσης. Το ερώτημα που μπορεί να βάλει κανείς εδώ είναι το εξής: Και γιατί ο Λάτσης με όση πολιτική δύναμη έχει δεν συγκρούεται με την κυβέρνηση για να γίνει η επένδυση και δεν αντιστέκεται σε αυτές τις μεθοδεύσεις; Μα δεν το κάνει γιατί δεν θέλει ρήξη με τούτο δω το πολιτικό καθεστώς όπως δεν θέλει ρήξη κανένας κεφαλοκράτης όσο και να θίγεται σε επιμέρους ζητήματα. Ειδικά το συγκρότημα Λάτση έχει δεσμούς με αυτή την κυβέρνηση και διευκολύνσεις από αυτήν και στις τραπέζικες του επεκτάσεις και στα σχέδια τα σχετικά με τους αγωγούς πετρελαίου. Αυτός είναι και λόγος που η Πετρόλα έχει ετοιμαστεί και για την περίπτωση που θα ακρωθεί η επένδυση και το αναφέρει αυτό επίσημα στους μετόχους της (στο ενημερωτικό δελτίο για την εισαγωγή της Πετρόλα στο ΧΑΑ).

Αντίθετα από όσα ισχυρίζονται οι εχθροί της επένδυσης δεν είναι ο βιομήχανος που μπορεί να παλέψει σκληρά για να γίνει η επένδυση, αλλά μόνο εκείνοι που είναι διατεθειμένοι να συγκρουστούν βαθιά με τούτη δω τη σάπια κυβέρνηση και όλο το πολιτικό καθεστώς που τη στηρίζει. Αυτοί που έχουν λόγους σκληρής πάλης είναι οι εργάτες που θα χάσουν τη δουλειά τους επειδή αν δεν γίνει η επένδυση η Πετρόλα θα κλείσει, καθώς θα είναι ακατάλληλος σε λίγα χρόνια ο τύπος του καυσίμου που παράγει με τις σημερινές της εγκαταστάσεις. Είναι επίσης όλοι οι άνεργοι που περιμένουν μάταια τόσο καιρό δουλειά σε όλο το Θριάσιο και σε όλο το λεκανοπέδιο. Είναι όλοι όσοι συντρίβονται από το χαμηλό μεροκάματο το οποίο οφείλεται στο ότι μόνο η βιοτεχνία και η μικρή βιομηχανία αναπτύσσονται ενώ η μεγάλη παραγωγικότητα της εργασίας, εμποδίζεται συστηματικά και συρρικνώνεται. Είναι πάνω απ’ όλα οι υπερασπιστές της νέας αναπτυσσόμενης κοινωνίας του εργαζομένου λαού, αυτοί που μπορούν να δώσουν σκληρή πάλη γι’ αυτήν την επένδυση.

Το ελληνικό κεφάλαιο μεταπρατικό από την ιστορία του, αλλά και ευέλικτο και διεθνές όπως κάθε κεφάλαιο μπορεί να μεταφερθεί οπουδήποτε στον κόσμο και να εξασφαλίσει

ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΡΩΜΙΚΗ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ 84/84

Το νέο σχέδιο νόμου χειρότερο από τον παλιό νόμο

Η αναθεώρηση του βιομηχανοκτόνου π.δ. 84/84 που ετοιμάζει η κυβέρνηση Σημίτη όχι μόνο δεν πρόκειται να ανοίξει το δρόμο στην ανάπτυξη της μεγάλης βιομηχανίας, αλλά αντίθετα θα οδηγήσει στην αποδυνάμωσή της.

Το π.δ. 84/84 που θέσπισε ο Α. Παπανδρέου χρησιμοποιήθηκε για το χτύπημα της ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού των μεγάλων βιομηχανικών μονάδων στην περιοχή της Αττικής που συγκεντρώνει το 40% της βιομηχανικής δραστηριότητας της χώρας. Εφαρμόστηκε στα πλαίσια της αντι-βιομηχανικής πολιτικής της κυβέρνησης Παπανδρέου που με τη μέθοδο των κρατικοποιήσεων και της πιστωτικής ασφυξίας έκλεισε ή απαξίωσε μεγάλες και ιστορικές βιομηχανίες.

Ο στόχος του νόμου αυτού υποτίθεται ότι ήταν η προστασία του περιβάλλοντος. Ωστόσο, τα αποτελέσματα της εφαρμογής του ήταν καταστροφικά όχι μόνο για τη βιομηχανία αλλά και για το περιβάλλον. Έπρεπε να μεσολαβήσει ένας εξίσου καταστροφικός σεισμός τον Σεπτέμβριο του 1999 για να αποκαλυφθεί ότι τουλάχιστον 4.000 επιχειρήσεις, βιοτεχνίες και βιομηχανικές μονάδες είχαν ιδρυθεί και λειτουργούσαν παράνομα αφού αυτός ήταν ο μόνος τρόπος να υπάρξει βιομηχανική δραστηριότητα κάτω από τα ασφυκτικά πλαίσια του π.δ.84/84. Οι μονάδες αυτές στην πλειοψηφία τους εφόσον λειτουργούσαν παράνομα, ήταν και ανεξέλεγκτες σε σχέση με τις μεθόδους περιβαλλοντικής προστασίας που χρησιμοποιούσαν. Ταυτόχρονα ήταν αδύνατο στις νόμιμες βιομηχανίες να ενσωματώσουν τις νέες "καθαρές τεχνολογίες" ελαχιστοποίησης της ρύπανσης του περιβάλλοντος, αφού αυτό θα σήμαινε εκσυγχρονισμό ο οποίος επίσης απαγορευόταν. Με λίγα λόγια, ο νόμος αυτός δημιούργησε χάος και μεγαλύτερη μόλυνση.

Η παταγώδης αποτυχία του νόμου να εξυπηρετήσει το στόχο για τον οποίο υποτίθεται ότι θεσπίστηκε και οι έντονες αντιδράσεις των βιομηχανών ανάγκασαν την κυβέρνηση Σημίτη να προχωρήσει στην αναθεώρηση. Ιδιαίτερο ρόλο έπαιξε το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις αποκλείονταν από τη συμμετοχή στα Κοινωνικά Προγράμματα. Τα κοινωνικά κονδύλια που δέσμευε η κυβέρνηση για τη βιομηχανία, λόγω των απαγορεύσεων του 84/84 δεν μπορούσαν να υλοποιηθούν με αποτέλεσμα να μην υπάρχει απορρόφηση.

Κάτω από αυτές τις πιέσεις συντάχθηκε τελικά ένα νομοσχέδιο που θεσπίζει τα νέα πλαίσια της βιομηχανικής δραστηριότητας στην Αττική, και από τη θέση του

σε ισχύ θα καταργήσει το 84/84.

Η αναθεώρηση όμως που προωθεί η κυβέρνηση Σημίτη με αρχιτέκτονα τον Λαλιώτη, εξυπηρετεί μόνο τις βιοτεχνίες και τις μικρές βιομηχανικές μονάδες. Αντίθετα, οι μεγάλες βιομηχανίες, οι μονάδες "υψηλής όχλησης" όπως ονομάζονται, υποχρεώνονται σε μεταγκατάσταση μέσα σε πέντε χρόνια, χωρίς να εξασφαλίζονται ούτε οι υποδομές, ούτε και τα κονδύλια για αυτή τη διαδικασία. Ταυτόχρονα, απαγορεύεται κάθε εκσυγχρονισμός ή επέκτασή τους όταν αυτό θα συνεπάγεται αύξηση της ιπποδύναμης.

Είναι δεδομένο ότι οι μεγάλες βιομηχανίες επειδή οι εγκαταστάσεις τους είναι εδαφοπαγείς δεν μπορούν να μεταγκατασταθούν. Δεν μπορείς να πάρεις ένα εργοστάσιο με ογκώδη και ακριβό εξοπλισμό και να το μεταφέρεις ολόκληρο "κάπου δίπλα", έστω κι αν το κόστος καλυφθεί με κρατική χρηματοδότηση και κοινοτικά κονδύλια. Συνεπώς για τις μεγάλες βιομηχανίες η υποχρεωτική μεταγκατάσταση σημαίνει σε κάθε περίπτωση κλείσιμο.

Αλλά αν υποθέσουμε ότι η μεταγκατάσταση για κάποιες βιομηχανίες είναι δυνατή, το ερώτημα εδώ είναι που θα πάνε. Το σχέδιο υποτίθεται ότι περιλαμβάνει μεταγκατάσταση μέσα στην Αττική σε οργανωμένους χώρους υποδοχής επιχειρήσεων, τα λεγόμενα Βιοτεχνικά και Βιομηχανικά Πάρκα (ΒΙΟΠΑ και ΒΙΠΑ) και τις Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές (ΒΕΠΕ).

Ωστόσο δεν υπάρχει καν ακόμη πολεοδομικό σχέδιο για τους χώρους που έχουν οριοθετηθεί εδώ και μια δεκαετία (Καθημερινή, 22/4/2001). Οι συναρμόδιοι υπουργοί Ανάπτυξης και Περιβάλλοντος δεν έχουν καν στοιχεία για τον αριθμό των οχλουσών βιομηχανιών της Αττικής. Αρα, δεν είναι σε θέση να προσδιορίσουν ούτε το κόστος για τον κρατικό προϋπολογισμό των κινήτρων μεταγκαταστάσεως των υψηλής οχλήσεως επιχειρήσεων, ούτε καν αν οι προτεινόμενες βιομηχανικές περιοχές και βιομηχανικά πάρκα επαρκούν για να τις υποδεχθούν.

Είναι συνεπώς αδύνατο να τεκμηριωθεί αν η προτεινόμενη λύση είναι οικονομικά και πρακτικά εφικτή. Στο μεταξύ δεν έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες δημιουργίας της απαραίτητης υποδομής στα θεωρούμενα ως έτοιμα βιομηχανικά πάρκα στα Ανω Λιόσια και στο Σχιστό, ενώ δεν έχουν ξεκινήσει καν τα έργα για εκείνα που θα δημιουργηθούν στο Λαύριο, στη Μεταμόρφωση και αλλού (Καθημερινή, 19/4).

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία

του υπουργείου Ανάπτυξης, από το 1981 έχουν χωροθετηθεί στο νομό Αττικής 34 βιοτεχνικά πάρκα που προορίζονται για μεταγκατάσταση βιομηχανιών, αλλά και για ιδρύσεις που προβλέπονται από το 84/84. Όλες αυτές οι περιοχές εξακολουθούν να παραμένουν χωρίς κανένα έργο βιομηχανικής υποδομής, παρά την τεράστια ζήτηση για μεταγκατάσταση από τις επιχειρήσεις (Καθημερινή, 5/4).

Απ' όλα τα παραπάνω προκύπτει ότι η μεταγκατάσταση εντός Αττικής δεν θα είναι οπωσδήποτε δυνατή στο σύντομο διάστημα της πενταετίας. Συνεπώς δεν υπάρχει καμία θετική κατεύθυνση του νομοσχεδίου. Η κυβέρνηση αυτή δεν έχει κάνει τίποτα για να βοηθήσει τη βιομηχανία και είναι μαθηματικά σίγουρο ότι δεν θα προωθήσει τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών ούτε θα εξασφαλίσει χρηματοδότηση και αναπτυξιακά κίνητρα για να είναι δυνατή η μεταγκατάσταση των βιομηχανιών. Αυτό το μαθηματικό αποτέλεσμα επαληθεύεται από το γεγονός ότι συναρμόδιος γι' αυτή την υπόθεση είναι ο Λαλιώτης. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η αναθεώρηση οδηγεί σε κάθε περίπτωση τις μεγάλες βιομηχανίες στο οριστικό κλείσιμο.

Το ίδιο καταστροφική είναι η απαγόρευση αύξησης της ιπποδύναμης για τις βιομηχανίες υψηλής όχλησης χωρίς καν να προβλέπεται εξαίρεση στην περίπτωση που η αύξηση απαιτείται για την ενσωμάτωση αντιρρυπαντικών τεχνολογιών. Η ίδια απαγόρευση ισχύει και για τις βιομηχανίες μέσης όχλησης που δεν βρίσκονται σε κάποια από τις οργανωμένες μονάδες υποδοχής ΒΙΟΠΑ, ΒΙΠΑ και ΒΙΠΕ, δηλαδή για τις περισσότερες βιομηχανίες μέσης όχλησης.

Η αναθεώρηση του π.δ. 84/84 δεν είναι παρά η ταφόπλακα των μεγάλων βιομηχανιών. Οποιαδήποτε μεταγκατάσταση, εφόσον αυτή επιβάλλεται λόγω της συγκέντρωσης πολλών βιομηχανικών μονάδων σε περιορισμένη εδαφική έκταση, θα πρέπει να γίνει με σταδιακές διαδικασίες και με μακρόχρονη προοπτική, και μόνο αφού έχουν εξασφαλιστεί οι απαραίτητοι χώροι και υποδομές. Μόνο τότε μπορεί με νόμο να επιβληθεί υποχρεωτική μεταγκατάσταση. **Σήμερα πρέπει να καταργηθεί αυτή η διάταξη, να μείνουν όλες οι βιομηχανίες στη θέση τους, και να τους επιτραπεί η αύξηση της ιπποδύναμης που απαιτείται για τον εκσυγχρονισμό με αντιρρυπαντικές τεχνολογίες και εναρμόνιση στα ευρωπαϊκά δεδομένα.**

Η κυβέρνηση με το νέο πλαίσιο δίνει τη δυνατότητα επιβίωσης, επέκτασης και εκσυγχρονισμού κυρίως για τις βιοτεχνίες, τα εργαστήρια και γενικά τις βιομηχανίες χαμηλής όχλησης. Έτσι θα έχει μία βιτρίνα βιομηχανικής δραστηριότητας, και θα εμφανίζει πλαστούς δείκτες βιομηχανικής ανάπτυξης.

Στο έργο της κατεδάφισης της βιομηχανίας η κυβέρνηση Σημίτη έχει μαζί της όλο το πολιτικό καθεστώς. Η Νέα Δημοκρατία υπό την ηγεσία του Κ. Καραμανλή ποτέ δεν έχει θέσει πολιτικό ζήτημα αποβιομηχάνισης, ούτε καν ασχολείται με το θέμα. Ο ΣΥΝ και το ψευτοΚΚΕ είναι οι επικεφαλής της κατεδάφισης. Το τελευταίο έχει βαλθεί τελευταία να δημαγωγεί ότι η αναθεώρηση του 84/84 φέρνει την πλήρη ασυδοσία των βιομηχανιών και το θάνατο στην Αττική.

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός που προκύπτει απ' όλες τις μετρήσεις και τις έρευνες ότι η κύρια πηγή μόλυνσης της Αττικής

είναι τα αυτοκίνητα και όχι η βιομηχανία που συμμετέχει στη συνολική μόλυνση μ' ένα ποσοστό λιγότερο από 15%. Το περίφημο νέφος δημιουργείται κυρίως από τους ρύπους των αυτοκινήτων. Η αντιμετώπιση του προβλήματος βρίσκεται στην κατασκευή ενός καλού συγκοινωνιακού δικτύου ικανού να αποτρέψει τους κατοίκους από τη χρήση του αυτοκινήτου μέσα στην πόλη. Αυτό καμία κυβέρνηση δεν το έχει φροντίσει μέχρι σήμερα.

Το περαιτέρω χτύπημα της βιομηχανίας με το τάχα αναπτυξιακό αναθεωρημένο π.δ. 84/84 θα μεγαλώσει την οικονομική κρίση και θα φέρει την περαιτέρω εξαθλίωση του λαού. Την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, τις χιλιάδες θέσεις εργασίας και τα μεγάλα μεροκάματα εξασφαλίζουν μόνο οι μεγάλες βιομηχανικές μονάδες. Είναι καθήκον της εργατικής τάξης να παλέψει ενάντια στην αποβιομηχάνιση της χώρας, γιατί από το μέλλον της βιομηχανίας εξαρτάται και το μέλλον του λαού.

Η ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ...

συνέχεια από τη σελ. 4

στον ιδιοκτήτη του μια πάμπλουτη ζωή για πολλές γενιές. Εκείνος που πολύ δύσκολα μεταφέρεται και που θα μείνει να ζει μέσα στα κουφάρια της γκρεμισμένης βιομηχανίας είναι ο εργάτης του Θριάσιου και της Αττικής και κάθε άνθρωπος του λαού που ζει από τη βιομηχανία.

Τελικά αυτή η επένδυση πρέπει να γίνει υπόθεση όλου του εργαζόμενου λαού αυτής της χώρας. Αυτοί που παριστάνουν τους μαρξιστές και είναι οι χειρότεροι μικροαστοί αντιδραστικοί ξεχνάνε ότι η πρώτη φράση του μαρξισμού είναι ότι το προλεταριάτο κληρονομεί από την αστική τάξη ένα μόνο πράγμα που όμως αποτελεί τη βάση της ισχύος και της υπάρξεώς του: τη μεγάλη βιομηχανία. Χωρίς μεγάλη βιομηχανία δεν υπάρχει ούτε ταξική πάλη, ούτε πρόοδος. Οι μαρξιστές ξέρουν ότι είναι άλλο πράγμα η καπιταλιστική χρήση του εργοστάσιου και άλλο το ίδιο το εργοστάσιο. Το ίδιο το εργοστάσιο είναι στρατηγικό κτήμα του λαού. Όποιοι το γκρεμίζουν και όποιοι εμποδίζουν τον εκσυγχρονισμό του χτυπάνε το λαό στην καρδιά και στην τωρινή του ύπαρξη και στη μελλοντική. Εργάτες, εργαζόμενοι κάτοικοι του Θριάσιου που ζείτε άμεσα ή έμμεσα από την παραγωγή αυτής της βιομηχανικής καρδιάς της Ελλάδας, αντισταθείτε στους κατεδαφιστές! Από την πλευρά μας δεν θα σταματήσουμε να λέμε την αλήθεια γι' αυτό το προσχεδιασμένο έγκλημα. Ήδη κάτω από τούτο δω το κείμενο παραθέτουμε όλα τα στοιχεία που συλλέξαμε από το Σωματείο των εργαζομένων στο εργοστάσιο και που ανατρέπουν όλη τη φιλολογία περί μόλυνσης και κινδύνων καταστροφής του Θριάσιου από τη νέα επένδυση.

ΔΝ/ΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ INTERNET
<http://www.compulink.gr/oakke>

e-mail: oakke@compulink.gr

Η ΔΗΜ. ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Η Δημοκρατία της Μακεδονίας διάβηκε το κατώφλι της βαρβαρότητας. Τα γεγονότα έχουν ως εξής:

Στα τέλη του Απρίλη οι αλβανοί φασίστες του UCK έστησαν ενέδρα και σκότωσαν 8 Μακεδόνες στρατιώτες.

Αυτή ήταν η επίσημη κήρυξη του νέου, πιο αιματηρού γύρου εχθροπραξιών από τον αλβανικό σοβινοφασισμό. Στόχος αυτού του γύρου, όπως και του προηγούμενου είναι να συρθούν οι Μακεδόνες σε συνταγματικές παραχωρήσεις στα δύο σοβινοφασιστικά αλβανικά κόμματα της Δημ. της Μακεδονίας DPA και PDP. Για να επιτευχθεί αυτός ο στόχος έπρεπε να υποχρεωθεί η πιο προοδευτική και πιο πατριωτική μερίδα της μακεδονικής αστικής τάξης, που εκφράζεται από το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα με επικεφαλής τον Τσερβενκόφσκι, να δεχτεί συμμετοχή της στην κυβέρνηση του Γκεοργκίεφσκι. Ο Γκεοργκίεφσκι ανοιχτά και ο πρόεδρος Τραϊκόφσκι πιο ύπουλα (γιατί παριστάνει τον πατριώτη) προωθούν τη ρόδικη πολιτική της καντονοποίησης, δηλαδή της εσωτερικής διάσπασης της Δημ. της Μακεδονίας προς όφελος των αλβανών σοβινοφασιστών. Μέχρι τώρα ο Τσερβενκόφσκι αρνείται τη συμμετοχή του σε αυτή την κυβέρνηση αν το σοσιαλδημοκρατικό κόμμα δεν εξασφάλιζε το Υπουργείο Εσωτερικών κυρίως και το Υπουργείο Δικαιοσύνης δευτερευόντως, που είναι τα αρμόδια για το χειρισμό του εθνομειονοτικού ζητήματος. Ο Γκεοργκίεφσκι αρνείται με τη σειρά του την ικανοποίηση αυτής της απαίτησης ακριβώς για να χειρίζεται η δικιά του κλίκα και ο Τραϊκόφσκι αυτή την καιρία σχέση με τα γνωστά ως τα τώρα καταστροφικά αποτελέσματα.

Ωστόσο οι διεθνείς πιέσεις δεν συγκεντρώνονταν στην κλίκα Γκεοργκίεφσκι αλλά στη σοσιαλδημοκρατική αντιπολίτευση, η οποία έχει την πιο σωστή, δηλαδή την σκληρή στάση απέναντι στον αλβανικό σοβινοφασισμό. Όταν μιλάμε όμως για διεθνείς πιέσεις πρέπει να εννοούμε τις φανερές και οι φανερές είναι μόνο οι δυτικές. Όπως πάντα τα ευρωπαϊκά και αμερικάνικα παχύδερμα παίρνουν πάνω τους την πολιτική του Κρεμλίνου και αφήνουν το ίδιο στο απυρόβλητο. Το Κρεμλίνο δουλεύει, όπως έχουμε ξαναπεί, κύρια μέσω των εσωτερικών ερεισμάτων, σε μια κρίση, ενώ η Δύση εκτίθεται και στις δυο πλευρές μιας αντιπαράθεσης επειδή παίζει με όρους εξωτερικής πίεσης, και μεσοβέζικα, δηλαδή δεν θέλει να τα χυλάσει με καμιά από τις δυο πλευρές. Στην προκειμένη περι-

πτωση η Δύση θέλει οι Μακεδόνες να υποχωρήσουν στον αλβανικό σοβινοφασισμό, ο οποίος βάζει μπροστά τη δήθεν μετριопαθή εκδοχή του, δηλαδή τα κόμματα DPA και PDP. Και η Ρωσία θέλει το ίδιο, αλλά δεν εκτίθεται ανοιχτά. Αφήνει τον Γκεοργκίεφσκι να κάνει αυτή την ενδοτική πολιτική αλλά και αυτόν τον αφήνει να φαίνεται δυτικός.

Έτσι σήμερα όλη η Δημ. της Μακεδονίας είναι πεισμένη ότι ο παράγοντας που τους πιέζει για υποταγή είναι η Δύση. Αντίθετα τη Ρωσία τη βλέπουν σαν φίλο αφού αυτή μέσω Σερβίας ή μέσω Ουκρανίας, και με την αντιαλβανική και αντιδυτική φρασεολογία εμφανίζεται σαν πολιτικός και στρατιωτικός σύμμαχος του σλάβικου και ορθόδοξου μακεδονικού έθνους. Εννοείται ότι οι ίδιοι οι υποτιθέμενοι δυτικόφιλοι Γκεοργκίεφσκι και Τραϊκόφσκι κάνουν με έξυπνο τρόπο αντιδυτική πολιτική. Λένε δηλαδή πάντα το εξής. *“Τι κρίμα που η Δύση δεν μας βοηθάει να νικήσουμε στρατιωτικά τους Αλβανούς. Τι κρίμα που τους αφήνει να μπαινουν από το Κόσσοβο. Τι κρίμα που μας πιέζει να μην αντιτάξουμε στους τρομοκράτες τη maximum δύναμη που διαθέτουμε”*. Ακόμα και πλάγιες προτάσεις της “ορθόδοξης” διπλωματίας Γ. Παπανδρέου για καντονοποίηση τις αποδίδουν στον τάχα δυτικό και μάλιστα αμερικάνο Παπανδρέου με τον οποίο κατά τα άλλα διατηρούν τις πιο αδελφικές σχέσεις.

Παρ’ όλη όμως αυτή την τρομακτική πίεση η μακεδονική αντιπολίτευση δεν σύρθηκε στην κυβέρνηση Γκεοργκίεφσκι. Όμως δίχως αυτή τη συμμετοχή το δίδυμο Γκεοργκίεφσκι – Τραϊκόφσκι δεν μπορεί να κάνει ούτε μια παραχώρηση στους αλβανούς σοβινοφασίστες. Μπροστά σ’ αυτό το αδιέξοδο αναλαμβάνει ο προβοκάτορας UCK να υπενθυμίσει το πρόβλημα, ότι δηλαδή κρατάει στα χέρια του τον μακεδονικό εμφύλιο και ότι αυτό τον εμφύλιο δεν μπορεί να τον διεξάγει η μακεδονική αστική τάξη και μάλιστα σε σύγκρουση και με τη Δύση και με την Ανατολή. Αλλωστε ο UCK είχε αποσυρθεί από τα βουνά τον Μάρτη, επειδή πήρε διεθνείς και εσωτερικές διαβεβαιώσεις ότι οι Μακεδόνες θα υποκύψουν, δηλαδή η γραμμή Γκεοργκίεφσκι θα θριαμβεύσει.

Γι’ αυτό το λόγο σκότωσε ο UCK τους 8 Μακεδόνες. Για να θυμίσει στους φίλους του τις ανεπιλημμένες υποχρεώσεις τους.

Θα περιμένε κανείς ότι η απάντηση σ’ αυτή την απρόκλητη διολοφονική επίθεση θα ήταν ένα πατριωτικό και δημοκρατικό παλλαϊκό κάλεσμα σε μια γενι-

κή πανστρατιά όλου του πληθυσμού ενάντια στους τρομοκράτες, ένας γρήγορος εξοπλισμός και εκπαίδευση του λαού για να εξαφανίσει σε παρατεταμένο πόλεμο στα βουνά τους σοβινοφασίστες.

Όχι. Η απάντηση ήταν οι ίδιες καχεκτικές επιχειρήσεις με πυροβολικό, δηλαδή τα εντυπωσιακά πυρά στο γάμο του καραγκιόζι και οι μικρές στρατιωτικές ομάδες που κάνουν τηλεπόλεμο δίχως να συναντιούνται στα βουνά. Βεβαιότατα ήταν και οι γνωστές όλο και εντεινόμενες κατηγορίες του Γκεοργκίεφσκι κατά της “υπόπτης για συμπαιγνία με τον UCK ή και αδιάφορης Δύσης”.

Αλλά δεν ήταν μόνη αυτή η απάντηση των ρωσόδουλων της Μακεδονίας, η ως τώρα συνηθισμένη. Ούτε ήταν κυρίως αυτή. Ήταν κάτι άλλο τερατώδες, ήταν η ποιοτική κλιμάκωση αυτού του πολέμου που μας έκανε στην αρχή του άρθρου μας να πούμε ότι η Δημ. της Μακεδονίας διάβηκε το κατώφλι της βαρβαρότητας.

Πρόκειται για την ξαφνική και συντονισμένη επίθεση που εξαπέλυσε απρόκλητα ενάντια στους απλούς ανθρώπους του αλβανικού πληθυσμού μια ανύπαρκτη ως εκείνη τη στιγμή οργάνωση Μακεδόνων σοβινοφασιστών με την επωνυμία “Σωτηρία της Μακεδονίας από τους εξτρεμιστές” (αργότερα πήρε την ευθύνη για τα ίδια γεγονότα και μια οργάνωση με τίτλο “Τόντορ Αλεξάντροφ”).

Η επίθεση έγινε στα Σκόπια την Πρωτομαγιά όπου ομάδα μασκοφόρων μπήκε σε καφετέρια αλβανικής ιδιοκτησίας και άνοιξε πυρ τραυματίζοντας τρία άτομα που το ένα υπέκυψε αργότερα. Την ίδια ώρα 4 άλλοι μασκοφόροι κατέστρεψαν σε άλλη συνοικία των Σκοπίων ένα κατάστημα, ενώ ταυτόχρονα άγνωστοι άνοιξαν πυρ με αυτόματα μέσα από αυτοκίνητο ενάντια στην αλβανική πρεσβεία.

Τη νύχτα της ίδιας μέρας στη Μπίτολα (Μοναστήρι) στο νότο της χώρας, σε μια πόλη όπου το αλβανικό στοιχείο δεν έχει εμπλακεί σε κανέναν είδους στρατιωτική αναμέτρηση με τους Μακεδόνες ομάδες νεαρών κατέστρεψαν 40 μαγαζιά Αλβανών. Τα ξημερώματα έκαψαν ολοκληρωτικά μια καφετέρια καθώς και το σπίτι του ιδιοκτήτη της επειδή, είπαν, αυτός είχε πυροβολήσει και τραυματίσει ένα νεαρό Μακεδόνα που συμμετείχε στην καταστροφή των μαγαζιών την προηγούμενη νύχτα. Λίγο μετά έκαψαν μια καφετέρια κοντά στα σύνορα με την Ελλάδα στο χωριό Κραβάρι.

Δεν θα μπορούσε κανείς να υ-

ποθέσει ότι αυτές είναι αυθόρμητες επιθέσεις του μακεδονικού σοβινισμού που απαντούσαν με αυτόν τον τρόπο στους θανάτους των 8 Μακεδόνων στρατιωτών; Όχι δεν θα μπορούσε.

Γιατί το αυθόρμητο δεν χτυπάει ταυτόχρονα σε τόσα μέρη και δεν χτυπάει με το όνομα οργάνωσης που συγκροτείται εκείνη τη στιγμή. Οι επιθέσεις αυτές είναι τόσο ξαφνικές και συντονισμένες όσο οι επιθέσεις πριν λίγους μήνες του αλβανικού σοβινισμού. Πράγμα που δείχνει οργάνωση και πολιτική προετοιμασία. Όμως ο προσχεδιασμός καθώς και το πολιτικό κέντρο που υπηρετούν αυτές οι επιθέσεις προδίδονται από την ανακοίνωση που έκαναν τα μέλη της τραμπούκικης αυτής οργάνωσης στους δημοσιογράφους ότι πρέπει *“τα σλαβικά κόμματα να προχωρήσουν στη διεύρυνση του κυβερνητικού συνασπισμού”* (Ελευθεροτυπία, 3 Μάη), ενώ τα αλβανικά *“να καταδικάσουν τους Αλβανούς εξτρεμιστές”*.

Το τελευταίο πράγμα που θα έκαναν εξοργισμένοι μακεδόνες σοβινιστές θα ήταν να σκεφτούν και να ζητήσουν διεύρυνση ενός ως εκείνη τη στιγμή ενδοτικού κυβερνητικού συνασπισμού. Εκείνο που θα ζητούσαν είναι εθνικό πόλεμο με το πιο εθνικιστικό κόμμα ή εθνικιστική τάση να ηγεμονεύει σε οποιαδήποτε κυβέρνηση θα έκριναν ότι μπορεί να κάνει πόλεμο.

Η διεύρυνση είναι το αίτημα του Γκεοργκίεφσκι του Τραϊκόφσκι και όλης της διεθνούς ξεφτιλισμένης διπλωματίας. Ποτέ δεν θα ήταν αίτημα προδομένων εθνικιστών. Η υπόθεση λοιπόν βρωμάει από μακριά ότι είναι “ορθοδοξοφασισμός”.

Αλλωστε αυτό φαίνεται και από το είδος της επίθεσης. Είναι επίθεση θρασύδειλων νεοναζί που δουλεύουν στο πνεύμα της εθνικάθαρσης, δηλαδή χτυπάνε αμάχους. Είναι επίθεση σέρβικου τύπου. Θυμίζει Βοσνία και Κόσσοβο. Και ένα τέτοιο τέρας δεν μπορεί να βγει αυθόρμητα από τα σπλάχνα της μακεδονικής κοινωνίας για τον απλό λόγο ότι ως εκείνη τη στιγμή οι Αλβανοί είχαν χτυπήσει μόνο ενόπλους. Σε αυτό το στάδιο η αυθόρμητη απάντηση του μακεδονικού εθνικισμού θα ήταν ένοπλοι εναντίον ενόπλων στον μακεδονικό βορρά και όχι ένοπλοι εναντίον αμάχων στον ήσυχο ακόμα μακεδονικό νότο.

Με αυτή την έννοια, δηλαδή χτυπώντας απρόκλητα αμάχους “εκτός φάσης”, οι προβοκάτορες αυτοί έχουν διαπράξει το πιο μεγάλο ποιοτικό έγκλημα προς τον εκβαρβαρισμό το βάθμα της σύγκρουσης στη χώρα από την αρχή της κρίσης. Με αυτή τους

την πρωτομαγιάτικη ομοβροντία οι σοβινοφασίστες αυτοί έχουν δουλέψει όσο κανείς άλλος για την ψυχική διάσπαση των εθνότητων και για την πολιτική και στρατιωτική ανάπτυξη των προβοκατόρων του UCK.

Ότι πίσω από αυτούς τους προβοκάτορες βρίσκονται οι ρωσόδουλοι το μαρτυράει ο υποτονισμός αυτών των τρομακτικής σημασίας γεγονότων από την κυβέρνηση Γκεοργκίεφσκι.

Συγκεκριμένα ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Μιλόσοφσκι αρκέστηκε λοιπόν την επομένη των γεγονότων σε μια δήλωση για αυτοσυγκράτηση και τόνισε ότι *“η αστυνομία δεν θα πρέπει να αποσπάται στη φύλαξη βιτρινών, αλλά να αφεθεί ελεύθερη να επιτελέσει το σοβαρότερο καθήκον της προάσπισης της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας”* (στο ίδιο φύλλο της *Ελευθεροτυπίας*).

Τι άλλο είναι αυτό από πολιτική ενθάρρυνση στους τραμπούκους, αφού δεν υπάρχει τίποτα πιο απαραίτητο για μια αστυνομία σε τέτοιες στιγμές από το να προστατευτεί τους απλούς Αλβανούς πολίτες για να μην δεκαπλασιαστεί και εκατονταπλασιαστεί σε λίγες μέρες ο στρατός των Αλβανών σοβινιστών; Και να ήταν τουλάχιστον η μακεδονική αστυνομία μαπαρουτοκαπνισμένη και απαραίτητη στην πρώτη γραμμή του μετώπου.

Δεν ακούσαμε και δεν διαβάσαμε τίποτα για έντονες αντιδράσεις στη χώρα ενάντια σ’ αυτούς τους χιτλερικού τύπου βανδαλισμούς πέρα από εκείνες από τα τούρκικα κόμματα και την ισλαμική κοινότητα των Σκοπίων που μίλησαν ενάντια στο θρησκευτικό πόλεμο (δείγμα ότι οι τραμπούκοι είναι ορθοδοξοφασίστες*). Ούτε μάθαμε ποια ήταν η αντίδραση της αντιπολίτευσης. Δεν θα πρέπει να ήταν πάντως θυελλώδης, αλλιώς θα γινόταν γνωστή.

Αν λοιπόν οι αντιδράσεις είναι τόσο άθλιες, όσο φαίνονται, η χώρα αυτή έχει μπει στο δρόμο χωρίς επιστροφή.

Όλα δείχνουν ότι από αδικημένη πλευρά, η μακεδονική τείνει να εξελιχθεί και αυτή σε άδικη, δηλαδή να έχουμε πόλεμο ανάμεσα σε βαρβάρους με πιο βαρβάρους τους ορθοδοξοφασίστες επειδή στη δικιά τους πλευρά βρίσκεται το διεθνές και το τοπικό κέντρο της αντίδρασης και του νεοναζισμού.

Δεν είναι τυχαία τα δημοσιεύματα που βλέπουν το φως στη χώρα, όπως αυτό της εφημερίδας Ντέβνικ που προβάλλει ότι οι εκπαιδευτές των UCKάδων είναι μουσουλμάνοι της Βοσνίας και ότι σε μια συνάντηση των ηγε-

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΙΟΥ ΤΟΞΟΥ, ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ” ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΕΚΑ

Μάθαμε από τις εφημερίδες για τη συνάντηση της ΑΕ-ΚΑ του Μπίστη, του Ουράνιου Τόξου και της Τούρκικης μειονοτικής κίνησης (Ονσούνουλου, Ντέντε). Αυτή η συνάντηση που έγινε σε χρόνο που δεν προσδιορίζεται, κατέληξε σε κοινό ανακοινωθέν, το οποίο δημοσιεύτηκε στις 24 Απρίλη, και το παραθέτουμε παρακάτω για να το σχολιάσουμε:

“ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

1. Συνάντηση αντιπροσωπειών της Ανανεωτικής Εκσυγχρονιστικής Κίνησης της Αριστεράς (Ν. Μπίστης, Δ. Αντωνάκου, Τ. Μπούκη, Θ. Τσίκας, Β. Σακελλαρίου), του κόμματος “Ουράνιο Τόξο” – Ευρωπαϊκό Κίνημα (Π. Βοσκόπουλος, Θ. Παρίσης, Γ. Ταντσόπουλος) και της Τουρκικής Μειονοτικής Κίνησης (Α. Ντεντέ, Ι. Ονσούνουλου) πραγματοποιήθηκε στα γραφεία της Α.Ε.Κ.Α. στην Αθήνα.

2. Στη συνάντηση αποφασίστηκαν μορφές διμερών και τριμερών συνεργασιών. Έγινε συζήτηση για τα προβλήματα των εθνικών μειονοτήτων στην Ελλάδα. Ανατράχθηκαν απόψεις για τις πρόσφατες εξελίξεις στη Νότια Βαλκανική και το ρόλο των μειονοτήτων σε αυτές και οι τρεις πλευρές κατέληξαν σε ένα κοινό πλαίσιο αρχών και εκτιμήσεων, το οποίο έχει ως εξής:

3. Με βαθύτατη ανησυχία παρακολουθούμε τις τρέχουσες εξελίξεις στην περιοχή των Βαλκανίων. Θεωρούμε ότι η ρίζα του κακού για όσα ζήσαμε και ζούμε στο βαλκανικό χώρο τη τελευταία δεκαετία είναι οι βαλκανικοί εθνικισμοί και μεγαλοιδεατισμοί ως κυρίαρχες ιδεολογίες, από την ίδρυση των εθνικών βαλκανικών κρατών έως και σήμερα. Στην εφαρμογή τέτοιων πολιτικών στα Βαλκάνια χρησιμοποιήθηκαν ως κυρίαρχοι μοχλοί, μειονοτικοί πληθυσμοί.

4. Γνωρίζοντας ότι οι εθνικές μειονότητες στα Βαλκάνια χρησιμοποιήθηκαν κατά το παρελθόν, και πιθανώς να χρησιμοποιηθούν και στο μέλλον ως αποσταθεροποιητικοί παράγοντες, θεωρούμε το απαραβίαστο των υφιστάμενων συνόρων ως προϋπόθεση σε κάθε διαδικασία διαλόγου ή επίλυσης οποιασδήποτε διαφοράς ανάμεσα στα κράτη και τις μειονότητες.

5. Οι εθνικές μειονότητες πρέπει να αρνούνται να γίνονται αντικείμενο διακρατικών ανταγωνισμών και επεμβάσεων στα εσωτερικά της χώρας στην οποία ζουν, δημιουργώντας παράλληλα σχέσεις φιλίας, συνεργασίας και αλληλεγγύης με όλους τους πολίτες του κράτους στο οποίο κατοικούν.

6. Παράλληλα ως προς την πολιτική συμπεριφορά μιας μειονότητας πιστεύουμε πως πρέπει να είναι τέτοια, ώστε να καθησυχάζει ολόκληρο τον πληθυσμό της χώρας ότι δεν αποβλέπει ούτε στην άμεση, αλλά ούτε και στη σταδιακή αλλοίωση των συνόρων μέσα από την εφαρμογή των δικαιωμάτων της.

7. Απαραίτητη φυσικά προϋπόθεση για τα παραπάνω είναι η καταδίκη κάθε πολιτικής καταπίεσης σε βάρος των εθνικών μειονοτήτων, η κατοχύρωση από τις αρχές του κράτους των μειονοτικών δικαιωμάτων τους και ο σεβασμός της εθνοπολιτισμικής τους ταυτότητας.

8. Πιστεύουμε ότι δεν μπορεί μια εθνική μειονότητα στα Βαλκάνια ή στην υπόλοιπη Ευρώπη να κάνει εθνοκαπελευθερωτικό πόλεμο υπό το πρόσχημα διεκδίκησης ανθρωπίνων ή μειονοτικών δικαιωμάτων. Όλοι οι λαοί της Ευρώπης “χειραφετήθηκαν” εθνικά, ιδρύοντας κράτη άλλοι νωρίτερα και άλλοι αργότερα. Όπου αυτό δεν έχει γίνει, οι λαοί απολαμβάνουν δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τους.

9. Τα βαλκανικά κράτη καθώς και οι μειονότητες και οι εθνότητες που ζουν σε αυτά, πρέπει να αξιοποιούν τα διδάγματα της ευρωπαϊκής εμπειρίας σε ότι αφορά την απόπειρα σταδιακής ενοποίησης των ευρωπαϊκών κρατών, με σεβασμό των εθνομειονοτικών δικαιωμάτων και το ξεπέρας των εθνικών προκαταλήψεων και ανταγωνισμών.

Σε τέτοιες αρχές πρέπει να βασίζεται η στάση και η πρα-

κτική κάθε Βαλκάνιου δημοκρατικού πολίτη στη χώρα του ώστε να οδηγηθούμε σε σχέσεις ειλικρινούς φιλίας, αλληλεγγύης, συνεργασίας και σε ειρηνικά Βαλκάνια».

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΓΕΝΙΚΗ “ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ”

Αν διαβάσει κανείς βιαστικά αυτή την ανακοίνωση θα συναντήσει ένα πνεύμα παρόμοιο με εκείνο που είχε η Διακήρυξη του Τέτοβου την οποία είχαν υπογράψει και ουσιαστικά προτείνει στη Συνδιάσκεψη η ΟΑΚΚΕ, το Ουράνιο Τόξο και οι Ονσούνουλου, Ντέντε. Το πνεύμα εκείνο συνοψιζόταν σε μια θέση: ότι δεν επιτρέπεται στις εθνικές μειονότητες να αλλάζουν τα υφιστάμενα κρατικά σύνορα κατά κανένα τρόπο, δηλαδή ούτε άμεσα με την απόσχιση, ούτε έμμεσα μέσω της εδαφικής αυτονομίας.

Αν όμως μελετήσει κανείς προσεκτικά αυτό το ανακοινωθέν θα δει ότι διαπνέεται από ένα άλλο πνεύμα, το πνεύμα της διατήρησης των υφιστάμενων συνόρων.

Η “διατήρηση των υφιστάμενων συνόρων” όταν προβάλλεται σαν αρχή είναι μια αντιδραστική θέση, τόσο σε διεθνές επίπεδο, όσο και σε βαλκανικό. Στην ουσία της είναι μια συμπληρωματική θέση εκείνης που επιτρέπει την αλλαγή συνόρων στην εθνική μειονότητα, όπως θα εξηγήσουμε παρακάτω.

Το ανακοινωθέν γράφει στην παράγραφο 4: “θεωρούμε το απαραβίαστο των υφιστάμενων συνόρων ως προϋπόθεση σε κάθε διαδικασία διαλόγου ή επίλυσης οποιασδήποτε διαφοράς ανάμεσα στα κράτη και τις μειονότητες”.

Αυτή η θέση θα μπορούσε να είναι σωστή αν σήμαινε απλά ότι μια εθνική μειονότητα δεν μπορεί να διασπάσει ένα κράτος. Όμως η παράγραφος 8 και ύστερα η παράγραφος 9 τη φωτίζουν με άλλο τρόπο. Η παράγραφος 8 λέει: “όλοι οι λαοί της Ευρώπης χειραφετήθηκαν εθνικά ιδρύοντας κράτη, άλλοι νωρίτερα και άλλοι αργότερα. Όπου αυτό δεν έχει γίνει οι λαοί απολαμβάνουν δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τους”.

Αυτή είναι η εξόφθαλμα λαθεμένη θέση και ο πυρήνας της επιχειρηματολογίας του ανακοινωθέντος.

Δεν είναι αλήθεια ότι όλοι οι λαοί της Ευρώπης χειραφετήθηκαν εθνικά. Αυτό βέβαια έχει γίνει όπου ίδρυσαν κράτη, αλλά “όπου αυτό δεν έχει γίνει” οι λαοί δεν απολαμβάνουν σώνει και καλά “δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν κ.λπ., κ.λπ.”. Με λίγα λόγια μπορεί οι Σκωτσέζοι και οι Ουαλλοί να “απολαμβάνουν δικαιωμάτων” μέσα στη Μεγάλη Βρετανία, αλλά οι Μαυροβούνιοι δεν απολαμβάνουν με κανένα τρόπο “των δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν...” να ζουν αξιοπρεπώς μέσα στο Γιουγκοσλαβικό κράτος και θέλουν να αποσχιστούν από αυτό. Κάθε δημοκράτης πρέπει να τους αναγνωρίσει αυτό το δικαίωμα γιατί οι Μαυροβούνιοι δεν αποτελούν εθνική μειονότητα, αλλά έθνος. Αυτό το έθνος έχει συγκροτήσει ένα ομόσπονδο κράτος, το Μαυροβούνιο, που το έχουν αναγνωρίσει όλοι οι λαοί και τα έθνη της πρώην Γιουγκοσλαβίας μετά τον μεγάλο αντιφασιστικό πόλεμο. Αυτό το κράτος όπως διάλεξε να μείνει μέσα στην ομόσπονδη Γιουγκοσλαβία μετά το 1945, έχει τώρα το δικαίωμα να χωριστεί από τη Γιουγκοσλαβία, ιδιαίτερα από τη στιγμή που αυτή κατάντησε να είναι μόνο η Σερβία. Αυτό το δικαίωμα το προέβλεπε πάντα το Γιουγκοσλαβικό σύνταγμα, όπως το προέβλεπε και για όλες τις άλλες Γιουγκοσλαβικές ομόσπονδες Δημοκρατίες που το χρησιμοποίησαν και έγιναν ανεξάρτητα κράτη. Το δικαίωμα σήμερα της ανεξαρτησίας του Μαυροβούνιου το αρνείται πιο φανατικά η Ρωσία και η Σερβία και πιο χλιαρά οι ΗΠΑ και η Ευρώπη.

Γιατί λοιπόν λέει το κοινό ανακοινωθέν ότι όλοι οι λαοί της Ευρώπης “χειραφετήθηκαν εθνικά”; και γιατί λέει ότι όπου δεν ίδρυσαν κράτη “απολαμβάνουν δικαιωμάτων που τους επιτρέπουν να αναπτύξουν τα ιδιαίτερα εθνικοπολιτισμικά τους χαρακτηριστικά”;

Αυτή η διατύπωση το μόνο που μπορεί να σημαίνει είναι ότι σήμερα η Σερβία, δηλαδή η Σερβία του Κοστούνιτσα, είναι δημοκρατική οπότε δεν καταπιέζει το Μαυροβούνιο. Αυτή βέβαια είναι η επίσημη σέρβικη θέση, η οποία, ακόμα και αν ίσχυε – που δεν ισχύει με τίποτα – δεν ανατρέπει το γεγονός ότι το Μαυροβούνιο έχει το δικαίωμα να αποσχιστεί από τη νέα Γιουγκοσλαβία, όπως είχε και η Σλοβακία να αποσχισθεί από την Τσεχοσλοβακία.

Είναι άλλο ζήτημα αν οι δημοκράτες θα υποστηρίζουν μια απόσχιση ομόσπονδο κράτους σε συγκεκριμένα σωστή πολιτική πράξη και άλλο αν αναγνωρίζουν στο ομόσπονδο κράτος το δικαίωμα να αποσχιστεί. Στην προκειμένη περίπτωση η απόσχιση του Μαυροβούνιου είναι εκτός από δυνατή αρχικά και συγκεκριμένα προοδευτική πολιτική πράξη.

Και βεβαίως οι συντάκτες του ανακοινωθέντος δεν μπορούν να ισχυριστούν εδώ ότι όταν μιλάνε για “λαούς” εννοούν “εθνικές μειονότητες”. Οι εθνικές μειονότητες δεν φτιάξανε ποτέ κράτη, ούτε σύμφωνα με το πνεύμα του κείμενου έχουν το δικαίωμα σε κάτι τέτοιο. Γι’ αυτό άλλωστε γίνεται λόγος για “λαούς” (ενώ αν θέλανε σαφήνεια θα έπρεπε να χρησιμοποιήσουν τη λέξη έθνη). Ότι δεν πρόκειται εδώ για εθνικές μειονότητες φαίνεται επίσης και από την παράγραφο 9 όπου γίνεται λόγος όχι μόνο για μειονότητες αλλά για **εθνότητες** που οφείλουν να “αξιοποιούν τα διδάγματα της ευρωπαϊκής εμπειρίας”.

Η απαίτηση λοιπόν για “απαρβίαστο των υφιστάμενων συνόρων” που γίνεται στην παράγραφο 4 σχετικά με τις μειονότητες είναι μια γενική απαίτηση ανεξάρτητη από το μειονοτικό ή οποία προσδιορίζεται παρακάτω για όλη την Ευρώπη. Εδώ επαναλαμβάνεται η κλασική αντιδραστική – ρωσική θέση ενάντια σε όλες τις ανεξαρτητοποιήσεις των ομόσπονδων κρατών της πρώην Γιουγκοσλαβίας, θέση που κάλυψε και καλύπτει όλους τους πολέμους των ορθοδοξοφασιστών της Σερβίας για νέα εδάφη. Η Σερβία ήθελε πάντα το “απαρβίαστο των υφιστάμενων συνόρων” της Γιουγκοσλαβίας για να σκλαβώσει μέσα σε αυτήν όλα τα έθνη-κράτη που την αποτελούσαν. Ταυτόχρονα μέσω της σερβικής μειονότητας διαμέλιζε τα έθνη που επιχειρούσαν τον αποχωρισμό. Εδώ φαίνεται πως η αρχή του “απαρβίαστου των συνόρων” δένεται με το διαμελισμό μέσω των εθνικών μειονοτήτων και τον συμπληρώνει. Εννοείται ότι την ίδια θέση χρησιμοποιεί η Ρωσία για να κατακρεουργεί την Τσετσενία. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ρωσόφιλος πρόεδρος της Δημ. της Μακεδονίας Τραϊκόφσκι πήρε θέση στο πλευρό της Ρωσίας ενάντια στην Τσετσενία (δες προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής), δηλαδή αντάλλαξε την αναγνώριση της ακεραιότητας της μικρής δημοκρατίας της Μακεδονίας με την αναγνώριση της ακεραιότητας της ομοσπονδιακής πολυεθνικής Ρωσίας.

Ξέρουμε τη θέση που είχε πάντα το Ουράνιο Τόξο για τη Βοσνία και για όλες τις Δημοκρατίες που έχουν αποσχιστεί από την πρώην Γιουγκοσλαβία και που την επιβεβαίωσε και στην πρόσφατη συνέντευξη τύπου στα Σκόπια που τη χαιρέτισαμε. Δεν πιστεύουμε λοιπόν εδώ ότι είχε την πρόθεση να μην αναγνωρίσει την ανεξαρτησία του Μαυροβούνιου. Η πρόθεση του Ουράνιου Τόξου ήταν προφανώς να υποστηρίξει την ακεραιότητα της Δημ. της Μακεδονίας, που είναι το πιο οξυμένο αυτή τη στιγμή εθνικό ζήτημα στα Βαλκάνια και το πιο ευαίσθητο για το ίδιο, όμως εκείνο που λέει το κείμενο, και πιστεύουμε ότι αυτή είναι και η πρόθεση της ΑΕΚΑ, είναι η άρνηση του δικαιώματος του αποχωρισμού σε εκείνους που το έχουν.

Θα άξιζε λοιπόν να ρωτήσουν το Ουράνιο Τόξο και η Τούρκικη μειονοτική κίνηση την ΑΕΚΑ ποια είναι η θέση της για το Μαυροβούνιο καθώς και η θέση της για την ανεξαρτησία της Τσετσενίας (που επίσης **αντικειμενικά** υπονοείται στο κείμενο αν και δεν πρόκειται για καθαρά ευρωπαϊκή υπόθεση). Αλλά θα έπρεπε να ρωτηθεί η ΑΕΚΑ και για το Κόσσοβο. Το Κόσσοβο δεν έχει δικαίωμα ανε-

συνέχεια από τη σελ. 9

ΟΙ ΔΥΤΙΚΟΦΙΛΟΙ ΑΣΤΟΙ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

και πάνω σε μια πολιτική γραμμή που δεν αφορά μόνο τα δικά τους ιδιαίτερα κοινωνικά και εθνικά συμφέροντα, αλλά τα ευρύτερα δημοκρατικά συμφέροντα του λαού της Ελλάδας και των λαών όλων των βαλκανικών χωρών. Όποτε επιτεύχθηκε αυτό, η ενότητα μας δέχτηκε την πιο λυσσαλέα επίθεση από το ψευδοαριστερό καθεστώς.

Από τότε οι δύο εθνικές μειονότητες, ιδιαίτερα το Ουράνιο Τόξο, αναζητούν ευρύτερες συμμαχίες με ισχυρότερους συμμάχους απ' όσο η ΟΑΚΚΕ. Στο βάθος επιζητούν αναγωνίως μια αναγνώριση από την αστική τάξη. Το πρόβλημα είναι ότι η αστική τάξη πάει από το κακό στο χειρότερο, και οι αστοί δημοκράτες όλο και περισσότερο καταβροχθίζονται από τους σοσιαλφασίστες και το νέο μεσαίωνα. Κανένας Μεσσίας δεν θα βγει ειρηνικά και μάλιστα μέσα από την αστική τάξη, αλλά και κανένας, ανεξαρτήτως τάξης, δεν θα αποφυγή τη δοκιμασία να βρεθεί στη θέση της μικρής και βαλλόμενης μειοψηφίας, μόνο και μόνο επειδή θα αναγνωρίσει τους εθνικά Μακεδόνες σαν τέτοιους. Η νίκη για το Ουράνιο Τόξο και τους έλληνες διεθνιστές θα έρθει μόνο όταν πειστεί ο λαός μέσα από την ίδια του την πείρα τι σημαίνει ελληνικός σοβινισμός.

Για τους πολιτικούς εκπροσώπους των εθνικών μειονοτήτων υπάρχουν δύο δρόμοι: ή να ενσωματωθούν μέσα στο καθεστώς παραδίνοντας με όσους τους δίνουν κάτι παραπάνω για να τους πάρουν περισσότερα, είτε να αντισταθούν σ' αυτό σε όλα τα ζητήματα και να παλέψουν μαζί με τους έλληνες δημοκράτες για να φτιάξουν νέες πολιτικές συνειδήσεις και νέους πολιτικούς συσχετισμούς, δηλαδή ένα νέο δημοκρατικό καθεστώς που μέσα του να βρει λύση και το εθνομειονοτικό ζήτημα.

Μέχρι τώρα οι δύο εθνικές μειονότητες αιωρούνται ταλαντευόμενες ανάμεσα σ' αυτές τις δύο γραμμές. Πιστεύουμε ότι τελειώνει η εποχή κάθε αιώρησης. Το καθεστώς κινείται δραστήρια, διεισδύει παντού, επιτίθεται σε όλα τα μέτωπα. Όλοι θα υποχρεωθούν να καθαρίσουν τη θέση τους απέναντι του. Η κοινή τους διακήρυξη με την Α-ΕΚΑ είναι μέρος της διαδικασίας αυτού του ξεκαθαρίσματος και για τις δύο εθνικές μειονότητες, ιδιαίτερα για το Ουράνιο Τόξο. Αυτό βρίσκεται κύρια στο στόχαστρο γιατί αυτό και έχει πιο έντονη αντι-σοσιαλφασιστική πολιτική δράση, αλλά είναι και το αντικειμενικά πιο επιρρεπές στην περιδίνηση του μέσα στη μαύρη τρύπα του "ορθόδοξου τόξου" που έλκει με ακατανίκητη δύναμη κάθε ορθόδοξο και κάθε σλάβικο έθνος, εθνότητα και εθνική μειονότητα μέσα στα Βαλκάνια.

Οι ρωσόδουλοι αφού πρώτα φούσκωσαν το χρηματιστήριο σκορπώντας τρελές ελπίδες στους μικροαστούς για να κερδίσουν τις εκλογές, μετά το άφησαν να κατρακυλήσει στην φυσική του κατάσταση παρασύροντας στην πτώση του χιλιάδες μικροεπενδυτές που έχασαν τα χρήματά τους επενδύοντας σε ένα "μαγαζί" που στηρίζονταν σε πηλίνα πόδια. Δεν μπορούσαν να δουν ότι αυτό το έκτρωμα δεν στηρίζονταν σε υγιείς βάσεις, εφόσον η βιομηχανία, και ιδιαίτερα η βαριά, σιγά-σιγά εξαφανίζονταν από το έδαφος αυτής της χώρας. Οι ρωσόδουλοι χωρίς εννοείται καμιά αυτοκριτική για τη στάση τους όλη την περίοδο που το χρηματιστήριο ανέβαινε αφηνιασμένα και αντιστρόφως ανάλογα με την πραγματική κατάσταση της βιομηχανίας και της οικονομίας γενικότερα, χρησιμοποιούν τώρα την αγανάκτηση των μικροεπενδυτών για να εξουδετερώσουν μια σειρά από αστούς που δεν είναι "δικοί τους" με την προφυλακιστική μερικώς από αυτούς. Χρησιμοποιούν το σύνθημα της δήθεν κάθαρσης της χρηματιστηριακής αγοράς. Επικεφαλής της "νέας αυτής κάθαρσης" η εισαγγελέας κ. Μπουρμπούλια.

Ήδη στις φυλακές Κορυδαλλού βρίσκονται προφυλακιστέοι: ο Σταύρος Παπασταύρου, διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας "Θεσσαλική", ο επιχειρηματίας Βασίλης Ζούλοβιτς μέτοχος των Μακεδονικών Κλωστηρίων καθώς και ο συντάκτης του στα Μακεδονικά Κλωστήρια και μεγαλομέτοχος της Ελμεκ Σπορ Σάμυ Φάις. Οι προφυλακιστές "δεν αποκλείεται μάλιστα να

πυκνώσουν κατά το αμέσως προσεχές διάστημα, καθώς η υπόθεση με τις μετοχές - φούσκες και την "κάθαρση" α λα ελληνικά εισέρχεται στην πλέον ουσιαστική της φάση, μετά τις πολύμηνες έρευνες που πραγματοποιούν στα άδυτα του χρηματιστηριακού κυκλώματος 23 εξειδικευμένοι ελεγκτές οι οποίοι και υποστηρίζουν το ανακριτικό έργο. Όλες οι πληροφορίες συγκλίνουν στο ότι μπαίνουμε σε μια θερμή περίοδο καθώς τα στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί ξεκαθαρίζουν ρόλους, καταστάσεις αλλά και υπαίτιους για μερικά από όσα συνέβησαν κατά την περίοδο της ισχυρής χρηματιστηριακής έκρηξης του 1999 αλλά και της εκτεταμένης "αρπαγής" που ακολουθήσε σε βάρος των εκατοντάδων χιλιάδων επενδυτών. Στην ατζέντα της κ. Μπουρμπούλια, σειρά φαίνεται να παίρνουν οι υποθέσεις των εταιρειών Intersat και Ερσφαϊρικού παράγοντα Γιώργου Μπατατούδη (σσ: είναι ο πρόεδρος του ΠΑΟΚ που οι οπαδοί του τα έβαλαν ανοιχτά με τον Κόκκαλη με ανακοινώσεις και διαδηλώσεις). Χθες σινοβραδίνες πληροφορίες ανέφεραν ότι το ελεγκτικό έργο των ορκωτών λογιστών για τις εν λόγω υποθέσεις περατούται, ενώ σε σημαντικό βαθμό έχει προχωρήσει η έρευνα για τις εταιρείες Χαλυβδόφυλλα και Σιγάλας...Κι ενώ αυτά συμβαίνουν επί δικαστικού πεδίου, στο πλαίσιο μιας αργοπορημένης, κατά την άποψη αρκετών, χρηματιστηριακής "κάθαρσης", δεν είναι λίγοι οι επενδυτές εκείνοι που μπορεί να... κάρηκαν στο χυλό με τις φούσκες αλλά δεν δείχνουν κα-

θόλου την πρόθεση να καταθέσουν τα όπλα και να αποδεχθούν τη μοίρα τους. Καταγράφεται έτσι μια κινητικότητα από την πλευρά επενδυτών που θεωρούν ότι έπεσαν θύματα απάτης από επιχειρηματίες, με στόχο να διεκδικήσουν δια της δικαστικής οδού αποζημιώσεις" (Ελευθεροτυπία, 26-3). Όλα τα πυρά λοιπόν στους αστούς ιδιαίτερα τους βιομηχάνους που δεν είναι του καθεστώτος, χρησιμοποιώντας κάθε δυνατότητα.

Αλλά θα υπάρξει και συνέχεια: "Σύντομα και άλλα ηχηρά ονόματα επιχειρηματιών με μεγάλη οικονομική επιφάνεια, εκπρόσωποι χρηματιστηριακών εταιρειών, ακόμη και στελέχη δημοσίων οργανισμών, αναμένεται να περάσουν τη πόρτα του γραφείου της 19ης τακτικής ανακρίτριας Κωνσταντίνας Μπουρμπούλια (κάποιοι από αυτούς ίσως και της φυλακής), κατηγορούμενοι για ύποπτα παιγνίδια με μετοχές φούσκες στη Σοφοκλέους και εξαπάτηση του επενδυτικού κοινού... Είναι πολύ πιθανό η έρευνα της κ. Μπουρμπούλια να επεκταθεί και στις 39 εταιρείες που εισήχθησαν το 1999 στο Χρηματιστήριο" (Ελευθεροτυπία, 5-4).

Αυτή είναι η θλιβερή εικόνα της οικονομίας της χώρας μας, εντός και εκτός των συνόρων της, που κατάφερε μετά από τόσα χρόνια σαμποτάζ των εργοστασίων, των μεγάλων έργων και γενικότερα κάθε παραγωγικής δύναμης να δημιουργήσει το ρωσόδουλο καθεστώς.

Φτώχεια όχι μόνο για το λαό αλλά και καταστροφή για το μέρος της αστικής τάξης που δεν είναι πολιτικά μαζί του.

Η ΕΤΑ ΚΑΙ Ο ΛΙΖΑΡΑΖΟΥ

Η φαιοκόκκινη οργάνωση ΕΤΑ, που επιδιώκει ανοιχτά την εθνοκάθαρση και το διαμελισμό Ισπανίας και Γαλλίας, έχει τελευταία βάλει στο στόχαστρο το γάλλο ποδοσφαιριστή Μπιζέντε Λιζαράζου.

Η ΕΤΑ υποχρεώνει τους Βάσκους που κατοικούν στην Γαλλία, στη βασκική περιοχή να πληρώνουν "επαναστατικό φόρο", επιβάλλοντας μ' αυτό τον τρόπο τη χιτλερική της εξουσία. Ο Μπ. Λιζαράζου είναι εθνικά Βάσκος και γι' αυτό έλαβε μια επιστολή απ' την ΕΤΑ, το Φλεβάρη, που τον καλούσε να αποδείξει την προσήλωσή του σε μια ανεξάρτητη Χώρα των Βάσκων. Συγκεκριμένα, η επιστολή ενός συνδέσμου της χιτλερικής συμμορίας που φέρει την επωνυμία "Ζουτάμπ" κατηγορούσε τον ποδοσφαιριστή ότι "τραγουδά τη Μασσαλιώτιδα με ανοιχτά πνευμόνια (...) παρόλο που η Γαλλία καταπιέζει τη Χώρα των Βάσκων" και του ζητούσε "να κάνει μια χειρονομία βοήθειας της Χώρας των Βάσκων". Η επιστολή - τελεσίγραφο κατέληγε στην παρακάτω απειλή: "Η μη απάντηση στο αίτημά μας θα συνεπάγεται ενέργειες εναντίον σου κι εναντίον των δικών σου" (Μοντ, 31-3). Ο παίκτης της εθνικής Γαλλίας δεν ποθήθηκε από τις απειλές κατά της ζωής του, απέρριψε το τελεσίγραφο και δημοσιοποίησε το περιεχόμενο της επιστολής. Τώρα, προστατεύεται από προσωπική φρουρά.

Το σθένος του Μπ. Λιζαράζου έκανε παγκοσμίως γνωστό άλλο ένα έγκλημα των βάσκων σοσιαλφασιστών. Την παραβίαση, δηλαδή, κάθε κανόνα διεθνούς δικαίου και την επιβολή μιας ναζιστικής εξουσίας στο όνομα μιας εθνικής μειονότητας σε έδαφος έξω από τα εθνικά της όρια. Το θράσος του σοσιαλφασισμού ξεπερνάει κάθε όριο.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 16

έντασης καθήκοντα βγαίνουν από τη Ζώνη και από τα εργοστάσια που κλείνουν το ένα μετά το άλλο οι σαμποταριστές. Δεν είμαστε από αυτούς που θα άφηναν την οργάνωση να καταβροχθιστεί από πρακτικά, ιδιαίτερα συνδικαλιστικά καθήκοντα σε βάρος της πολιτικής προπαγανδιστικής δουλειάς. Όμως οι εχθροί μας πέρασαν σε μια φάση, όπου κάνουν όλο και πιο πολλή ζημιά. Κάποτε κάταναν λίγα, φαινόταν λίγο κι εμείς τους ακολουθούσαμε αναλύοντας και αποκαλύπτοντας. Τώρα κάνουν πολλά, φαίνονται πολύ, και τους ακολουθούμε απαντώντας σ' ένα βαθμό πιο πολύ πρακτικά. Έτσι η εφημερίδα βγαίνει στα σχετικά κενά της έντασης και τα άρθρα της συσσωρεύονται και γράφονται σε περισσότερο χρόνο. Έτσι τελικά βγαίνει πιο καθυστερημένα μια πολυσέλιδη εφημερίδα με λιγότερα αναλυτικά, θεωρητικά και πολιτικά άρθρα, και πιο πολλά συγκεκριμένης πολεμικής σε μέτωπα πάλης. Υποθέτουμε ότι έτσι θα είναι για κάποιο διάστημα. Η αλλαγή προς το καλύτερο θα γίνει όταν η αυξανόμενη πείρα μας σ' αυτά τα νέα πρακτικά καθήκοντα και η σχετική τους "ρέγουλα" θα επιτρέψει σε περισσότερους συντρόφους να τα

μοιραστούν και θα απελευθερώσει περισσότερους συντρόφους να ασχοληθούν για περισσότερο χρόνο με το γράνιμο της εφημερίδας. Αυτό δε σημαίνει ότι έχουμε επαναπαυθεί στη σημερινή κατάσταση. Ακόμα και μέσα σε αυτές τις συνθήκες προσπαθούμε για το καλύτερο και συγκεκριμένα για ένα πράγμα: να μην αφήσουμε τους αναγνώστες μας χωρίς απάντηση στα μεγάλα φλέγοντα πολιτικά ζητήματα και εξελίξεις. Έστω και λίγο πιο ακανόνιστα και πιο καθυστερημένα, η Νέα Ανατολή είναι μια ζωντανή εφημερίδα. Άλλωστε απ' όσα είπαμε προηγούμενα ίσως έχει γίνει αντιληπτό ότι η εφημερίδα πάσχει λόγω των πολλών καθηκόντων που δημιουργούνται από την ανάπτυξη της κομματικής δουλειάς και την επιβεβαίωση της πολιτικής γραμμής της ΟΑΚΚΕ. Γι' αυτό στο βάθος και η Νέα Ανατολή βρίσκεται σε μια μεταβατική φάση προς ένα ανώτερο επίπεδο. Εκ των προτέρων σας ζητάμε συνγνώμη για κάθε νέο πρόβλημα στην έκδοση, και σας ευχαριστούμε για την επιμονή σας να περιμένετε και να αναζητάτε τη Νέα Ανατολή.

Οι τελευταίες εξελίξεις στην Τσετσενία

Οι ρωσικές δυνάμεις κατοχής σφάζουν αδιάκριτα το λαό της μικρής, ηρωικής χώρας.

Η ακατάπαστη δράση της τσετσένικης αντίστασης, στην πρωτεύουσα κι αλλού, πυροδοτεί φριχτές επιχειρήσεις αντιποίνων που διεξάγονται σε καθημερινή βάση. Τέτοια ήταν και η επιδρομή στο χωριό Γκεχί του νομού Ουρούς-Μαρτάν μέσα στον Απρίλη. Οι Ρώσοι δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό ενώ χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του 25χρονου Α. Αυντεμίροφ που κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο της πόλης δέχθηκε την επίσκεψη ρώσων μυστικών οι οποίοι τον αποτέλειωσαν. Ανάλογα περιστατικά συνέβησαν σε μεγάλη κλίμακα. Η ΚΓΒ δολοφόνησε επίσης, αφού απήγαγε, στα τέλη του μήνα το γάλλο δημοσιογράφο Μπρις Φλετιώ κι επιτέθηκε στο ρώσο υπερασπιστή ανθρωπίνων δικαιωμάτων Βίκτορ Ποπκόφ και την τσετσένα γιατρό Ρόζα Μουσάροβα που υποστηρίζουν την τσετσένικη υπόθεση. Στο Γκρόζνι πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδης διαδήλωση των κατοίκων με συμμετοχή 2.000 γυναικών και ηλικιωμένων που ζητούσαν την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων, την απελευθέρωση των κρατουμένων και ειρηνικές διαπραγματεύσεις με τον Πρόεδρο Μασκάντοφ. Η διαδήλωση διαλύθηκε απ' το ρωσικό στρατό. Μια άλλη διαδήλωση των τσετσένων προσφύγων στην Ινγκουσία έγινε λίγες μέρες νωρίτερα. Οι πρόσφυγες διαμαρτυρήθηκαν για τις διώξεις του Πούτιν ενάντια στα ΜΜΕ (Μοντ, 10-4).

Στο μεταξύ, η τσετσένικη κυβέρνηση αποποιήθηκε κάθε ευθύνη για την τρομοκρατική ενέργεια της ΚΓΒ σε ξενοδοχείο της Ιστανμπούλ προσθέτοντας ότι οι τσετσένοι μαχητές δε χτυπούν ποτέ αμάχους (site τσετσένικης κυβέρνησης, 23-4). Οι δυτικοί αρχικά επέδειξαν κτηνώδη στάση απέναντι στα εγκλήματα των Ρώσων. Ο Χ. Σολάνα χαρακτήρισε τη Ρωσία στρατηγικό εταίρο της Ευρώπης και την κάλεσε “να μοιραστεί με αυτήν την ευθύνη διευθέτησης κρίσεων” (Ελευθεροτυπία, 6-4). Τελευταία διαπιστώνεται μια ελαφριά αλλαγή αυτής της στάσης. Ένα ενθαρρυντικό γεγονός είναι η απόφαση της τσέχικης κυβέρνησης να παραχωρήσει προσωρινό άσυλο σε τσετσένους πρόσφυγες. Τέλος, με πρόταση της Ε.Ε. στην Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταδικάστηκε η Ρωσία για ανεπαρκή μέτρα “προκειμένου να τερματιστούν οι βιαιοπραγίες στην Τσετσενία”. Η πρόταση ζητά ανεξάρτητη επιτροπή διερεύνησης των βιαιοπραγιών (Βήμα, 29-4). Όλες αυτές οι κινήσεις είναι απόρροια της άρνησης των λαών και των αστικών τάξεων της Δύσης να συναινέσουν σε όλα τα εγκλήματα του σοσιαλิมπεριαλισμού. Το έναυσμα γι' αυτή τους τη στάση το έδωσε η άρση της ελευθεροτυπίας στη Ρωσία.

Η υπόθεση του αμερικάνικου κατασκοπευτικού

Η σύγκρουση του αμερικάνικου κατασκοπευτικού αεροσκάφους EP-3E με κινέζικο στρατιωτικό, η προσγειώσή του στη νήσο Χαϊνάν και η ομηρία για δυο βδομάδες του πληρώματος του από τις κινέζικες αρχές απασχόλησαν τα ΜΜΕ όλου του κόσμου. Στην Ελλάδα προβλήθηκε περισσότερο η πλευρά του θανάτου του κινέζου πιλότου και η άρνηση του Τζ. Μπους να ζητήσει συγγνώμη για το περιστατικό. Τα ελληνικά ΜΜΕ κατασκεύασαν την εικόνα μιας αλαζονικής υπερδύναμης που εισβάλλει σε ξένα χωράφια και καταστρέφει τα σπαρτά.

Στην πραγματικότητα, η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Στην προκειμένη περίπτωση, πηγή της έντασης αποδεικνύεται πως είναι, για άλλη μια φορά, ο κινέζικος σοσιαλμπεριαλισμός. Η κινέζικη ηγεσία κατηγορεί τους Αμερικανούς για αλαζονεία και προσβολή της εθνικής αξιοπρέπειας. Όμως, το αμερικάνικο αεροσκάφος πετούσε στα ανοιχτά της Θάλασσας της Ν. Κίνας, μέσα σε διεθνή εναέριο χώρο, όταν αεροσκάφος F-8 της κινέζικης πολεμικής αεροπορίας πλησίασε επικίνδυνα κι άγγιξε τον αριστερό του έλικα προκαλώντας βλάβη στο αμερικάνικο αεροπλάνο. Αποτέλεσμα αυτής της σύγκρουσης ήταν η πτώση του

κινέζικου αεροπλάνου. Το πλήρωμα “έστειλε 15 φορές σήμα στους Κινέζους ζητώντας άδεια προσγειώσης χωρίς να λάβει απάντηση” (Βήμα, 22-4). Έτσι αναγκάστηκε να προσγειωθεί στη νήσο Χαϊνάν. Ο κινέζικος στρατός εισέβαλε, τότε, στο αεροσκάφος, σταμάτησε την καταστροφή του εξοπλισμού τον οποίο η κινέζικη κατασκοπία δεν είχε καταφέρει ως τότε να γνωρίσει, και κράτησε το 24μελές πλήρωμα για να μπορούν οι Κινέζοι να εκβιάζουν την αμερικάνικη κυβέρνηση.

Το αδίκημα της προσβολής της “κινέζικης εθνικής αξιοπρέπειας” διαπράχθηκε μόνο στα μυαλά των κινέζων σοσιαλφασιστών. Κανένα αεροσκάφος καμίας χώρας δε μπορεί να αναχαιτίζεται επειδή πετάει πολύ κοντά στον εναέριο χώρο της Κίνας. Υπάρχουν διεθνείς κανόνες που ορίζουν τη συμπεριφορά σε τέτοιες περιπτώσεις. Την κόντρα Πεκίνου – Ουάσιγκτον προκάλεσε το ζήτημα της Ταϊβάν, στην οποία οι Κινέζοι αρνούνται την ανεξάρτητη υπόσταση και θέλουν να την καταλάβουν με τη βία για να την υποτάξουν στο φασισμό τους. Επικαλούνται την αρχή της μιας Κίνας για να υποστηρίξουν τον ένα φασισμό για όλους τους Κινέζους. Το κατασκοπευτικό αεροπλάνο των ΗΠΑ πετούσε

στην περιοχή όπου βρίσκεται και η Ταϊβάν. Οι Κινέζοι θέλουν να έχουν την περιοχή αυτή που ελέγχεται από τους ίδιους αποκλεισμένη από τη Δύση. Οι Κινέζοι αντιδρούν επίσης στην προμήθεια της χώρας με αμερικάνικα οπλικά συστήματα άμυνας.

Κατά τη διάρκεια της μακροχρόνιας ομηρίας του πληρώματος οι κινέζοι σοσιαλμπεριαλιστές έκαναν μαπαράζ επιθέσεων σε αμερικάνικες στρατιωτικές υπηρεσίες και εταιρείες μέσω 'Ιντερνετ. Στα μέσα Μάρτη κινέζοι χάκερ παραβίασαν, μεταξύ άλλων, σελίδες του αμερικάνικου πολεμικού ναυτικού και της εταιρείας πώλησης χαρτών “'Ιντέλλιτζεντ Νταϊρέκτ”. Σε site άλλης εταιρείας υπέγραψαν ως “'Ενωση Χάκερ της Κίνας” κείμενο αγανάκτησης για “την εισβολή του μπεριαλισμού” (Ελευθεροτυπία, 19-4). Από την άλλη μεριά το κινεζικό κράτος απαγορεύει κάθε ελεύθερη έκφραση των κινέζων στο διαδίκτυο. Ελεύθεροι είναι μόνο οι χάκερ του καθεστώτος.

Με άλλα λόγια το κινέζικο κράτος, που υποκριτικά διδάσκει κανόνες “καλής συμπεριφοράς” στους Αμερικανούς, τη στιγμή που παραβιάζει όχι μόνο το διεθνές αλλά και το ποινικό δίκαιο.

Οι τελευταίες εξελίξεις στην Τσετσενία

Οι ρωσικές δυνάμεις κατοχής σφάζουν αδιάκριτα το λαό της μικρής, ηρωικής χώρας.

Η ακατάπαστη δράση της τσετσένικης αντίστασης, στην πρωτεύουσα κι αλλού, πυροδοτεί φριχτές επιχειρήσεις αντιποίνων που διεξάγονται σε καθημερινή βάση. Τέτοια ήταν και η επιδρομή στο χωριό Γκεχί του νομού Ουρούς-Μαρτάν μέσα στον Απρίλη. Οι Ρώσοι δολοφόνησαν άμαχο πληθυσμό ενώ χαρακτηριστική είναι η περίπτωση του 25χρονου Α. Αυντεμίροφ που κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο της πόλης δέχθηκε την επίσκεψη ρώσων μυστικών οι οποίοι τον αποτέλειωσαν. Ανάλογα περιστατικά συνέβησαν σε μεγάλη κλίμακα. Η ΚΓΒ δολοφόνησε επίσης, αφού απήγαγε, στα τέλη του μήνα το γάλλο δημοσιογράφο Μπρις Φλετιώ κι επιτέθηκε στο ρώσο υπερασπιστή ανθρωπίνων δικαιωμάτων Βίκτορ Ποπκόφ και την τσετσένα γιατρό Ρόζα Μουσάροβα που υποστηρίζουν την τσετσένικη υπόθεση. Στο Γκρόζνι πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδης διαδήλωση των κατοίκων με συμμετοχή 2.000 γυναικών και ηλικιωμένων που ζητούσαν την απόσυρση των ρωσικών στρατευμάτων, την απελευθέρωση των κρατουμένων και ειρηνικές διαπραγματεύσεις με τον Πρόεδρο Μασκάντοφ. Η διαδήλωση διαλύθηκε απ' το ρωσικό στρατό. Μια άλλη διαδήλωση των τσετσένων προσφύγων στην Ινγκουσία έγινε

λίγες μέρες νωρίτερα. Οι πρόσφυγες διαμαρτυρήθηκαν για τις διώξεις του Πούτιν ενάντια στα ΜΜΕ (Μοντ, 10-4).

Στο μεταξύ, η τσετσένικη κυβέρνηση αποποιήθηκε κάθε ευθύνη για την τρομοκρατική ενέργεια της ΚΓΒ σε ξενοδοχείο της Ιστανμπούλ προσθέτοντας ότι οι τσετσένοι μαχητές δε χτυπούν ποτέ αμάχους (site τσετσένικης κυβέρνησης, 23-4). Οι δυτικοί αρχικά επέδειξαν κτηνώδη στάση απέναντι στα εγκλήματα των Ρώσων. Ο Χ. Σολάνα χαρακτήρισε τη Ρωσία στρατηγικό εταίρο της Ευρώπης και την κάλεσε “να μοιραστεί με αυτήν την ευθύνη διευθέτησης κρίσεων” (Ελευθεροτυπία, 6-4). Τελευταία διαπιστώνεται μια ελαφριά αλλαγή αυτής της στάσης. Ένα ενθαρρυντικό γεγονός είναι η απόφαση της τσέχικης κυβέρνησης να παραχωρήσει προσωρινό άσυλο σε τσετσένους πρόσφυγες. Τέλος, με πρόταση της Ε.Ε. στην Επιτροπή του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα καταδικάστηκε η Ρωσία για ανεπαρκή μέτρα “προκειμένου να τερματιστούν οι βιαιοπραγίες στην Τσετσενία”. Η πρόταση ζητά ανεξάρτητη επιτροπή διερεύνησης των βιαιοπραγιών (Βήμα, 29-4). Όλες αυτές οι κινήσεις είναι απόρροια της άρνησης των λαών και των αστικών τάξεων της Δύσης να συναινέσουν σε όλα τα εγκλήματα του σοσιαλμπεριαλισμού. Το έναυσμα γι' αυτή τους τη στάση το έδωσε η άρση της ελευθεροτυπίας στη Ρωσία.

Η επίσκεψη Πάπα

συνέχεια από τη σελ. 14

μα που δεν είναι οι ΗΠΑ, αλλά η ίδια η Ευρώπη. Ως τότε η επίσκεψη του Πάπα μπορεί να μετράει σαν πράξη μεγαλείου. Όμως στη ματωμένη εποχή της αλήθειας που θα ακολουθήσει θα μετράει σαν μια πράξη άθλιου κατευνασμού. Αντίστροφα αν θα μείνει κάτι υπέρ του Πάπα σ' αυτό το ταξίδι ήταν ότι δεν άφησε τον Χριστόδουλο να τον μπλέξει σε σύγκρουση με την Τουρκία και έμμεσα τις ΗΠΑ με την παγίδα του Κυπριακού. Τα πράγματα είναι πάντα αντίστροφα από την εικόνα που δίνει γι' αυτά το καθεστώς.

Σημείωση: Όταν λέμε “ορθόδοξος φασισμός” και “ορθοδοξοφασιστές” εννοούμε αυτούς που ντύνονται την ορθοδοξία για να ασκήσουν πολιτική δικτατορία, και σε καμία περίπτωση τους ορθόδοξους πιστούς.

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ**Η αλήθεια μέσα από τους Ρώσους δημοκράτες**

Στην Ελλάδα εκείνο που μαθαίνει κανείς για τη συνεχιζόμενη γενοκτονία των Τσετσένων από το ρώσικο σοσιαλιμπεριαλισμό είναι αποκλειστικά ότι οι Τσετσένοι είναι τρομοκράτες.

Τα ελληνικά ΜΜΕ γενικά δείχνουν πάντα τις τρομοκρατικές πράξεις που στήνει συνήθως η Καγκε-Μπε με τους ισλαμοφασίστες τύπου Μπασάγιεφ όταν οι Τσετσένοι κατακτούν νίκες είτε στο στρατιωτικό είτε κύρια στο διπλωματικό-πολιτικό επίπεδο για να εκθέσουν τους ίδιους και τους συμμάχους τους. Στην ίδια τη Ρωσία θα βρει κάποιος πολύ περισσότερους δημοκράτες και αντιφασίστες που καταγγέλλουν και αποκαλύπτουν τις βαρβαρότητες που διαπράττει ο ρώσικος στρατός στην Τσετσενία παρά στην Ελλάδα.

Γι' αυτό είναι σπουδαίο όταν εμφανίζονται άρθρα -έστω και ελάχιστα- που γκρεμίζουν την ρώσικη προπαγάνδα και χτυπάνε στην καρδιά τους φαιοκόκκινους φίλους της στην Ελλάδα.

Ένα τέτοιο άρθρο δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα "Νέα" στις 28 Απρίλη με τίτλο "Οι ήρωες που έγιναν βασανιστές" και αφορά τη συγκλονιστική εμπειρία μιας ρωσίδας δημοσιογράφου που ταξίδεψε στην Τσετσενία για να ερευνησει πληροφορίες για βασανιστήρια, βιασμούς και στρατόπεδα συγκέντρωσης του ρωσικού στρατού. Το αναδημοσιεύουμε παρακάτω όπως έχει:

«Η Άννα Πολιτκόφσκαγια ανήκει στην κατηγορία των έγκριτων δημοσιογράφων της Ρωσίας. Γράφει στην εφημερίδα "Νοβάγια Γκαζέτα" ("Novaya Gazeta") της Μόσχας και πρόσφατα ταξίδεψε στην Τσετσενία, για να ερευνησει πληροφορίες για βασανιστήρια, βιασμούς και στρατόπεδα συγκέντρωσης του ρωσικού στρατού. Αν υπήρχαν οποιεσδήποτε αμφιβολίες, όσον αφορά την υπόσταση των συγκλονιστικών ιστοριών που είχε ακούσει, εξαφανίστηκαν. Η δημοσιογράφος έπεσε θύμα κράτησης από Ρώσους στρατιώτες. Ένας μαζικός τάφος με περισσότερα από 30 πτώματα ανακαλύφθηκε έξω από το Γκρόζνι και ήδη έχει ξεκινήσει έρευνα...

"Όλα άρχισαν, όταν 90 οικογένειες που ζουν σε χωριά της περιοχής Βέντενο, στη Νότια Τσετσενία, εξέφρασαν από κοινού τη διαμαρτυρία τους στην εφημερίδα μας. Το κείμενο που διαβάσαμε δεν είχε προηγούμενο. Εκατοντάδες άνθρωποι ζητούσαν βοήθεια για να φύγουν από την Τσετσενία και να μεταφερθούν οπουδήποτε στη Ρωσία, το συντομότερο δυνατόν. Αιτίες: πείνα, αφόρητο κρύο, απόλυτη απομόνωση από τον υπόλοιπο κόσμο, ελλιπής ιατρική περίθαλψη και μια ειδική αναφορά για επιδρομές των ομοσπονδιακών δυνάμεων (που στάθμευαν στα πε-

ρίχωρα του χωριού Χοτούνι) στις περιοχές τους. Τα γεγονότα που περιγράφονταν θεωρήθηκαν απίστευτα όσο και προκλητικά. Έτσι έπρεπε να διασταυρωθούν. Η επίσκεψη ξεκίνησε στις 18 Φεβρουαρίου. Είχα ακούσει δεκάδες τρομακτικές ιστορίες από ανθρώπους που είχαν εκτεθεί σε βασανιστήρια και κακομεταχείριση από Ρώσους στρατιώτες. Ιστορίες τόσο φοβερές που το χέρι αρνιόταν να καταγράψει... Ύστερα, έγινα μάρτυρας γεγονότων, κατά τα οποία θύμα ήμουν εγώ η ίδια. Ήταν λες και ζωντανέψαν εικόνες για να επιβεβαιώσουν ότι είχα ακούσει μέχρι τότε. Τώρα το άτομο στο οποίο φώναζαν: "Στοπ! Μην κουνηθείς", ήμουν εγώ. Και ένας αξιωματικός της FSB - διαδόχου της KGB - ένας νεαρός υπολοχαγός, ψιθύριζε βρώμικα λόγια στο αυτί μου: "Είσαι μία από αυτούς... θα 'πρεπε να σε πυροβολήσουμε..."

Από τους πρώτους που μου περιέγραψαν σκληρές βασανισμοί ήταν η Ροζίτα, από το χωριό Τοβζενί. Με δυσκολία κινεί τα χείλη της και τα πόδια της, ενώ τα μάτια της είναι ανέκφραστα. Πονά στα πόδια και τους πνεύμονες. Πριν από ένα μήνα την μετέφεραν σε ένα πραγματικό στρατόπεδο συγκέντρωσης, στα περίχωρα του Χοτούνι, στην περιοχή Βέντενο, εκεί όπου σταθμίζουν η 45η βάση αεροπορίας και το 145ο σύνταγμα αλεξιπτωτιστών.

Η Ροζίτα δεν είναι πια νέα. Έχει πολλά παιδιά και πολλά εγγόνια. Το πιο μικρό από αυτά είναι τριών ετών και αν και δεν μιλούσε καθόλου ρωσικά, από τότε που είδε τη σύλληψη της γιαγιάς του φωνάζει: "Πέσε κάτω στο έδαφος". Η Ροζίτα συνελήφθη στο σπίτι της ξημερώματα, όταν όλοι βρίσκονταν στα κρεβάτια τους. Την πέταξαν σε μια λακούβα, στο στρατόπεδο έξω από το Χοτούνι. "Σε έσπρωξαν; Σε κλώτσησαν;". "Ναι, αυτό είναι σύννησαν". Δώδεκα ημέρες έμεινε έτσι, εκεί. Μια νύχτα ο φουρούς την λυπήθηκε και της πέταξε ένα χαλάκι. "Κουλουριάστηκα γύρω του. Πάνω απ' όλα, τελικά, ο στρατιώτης είναι άνθρωπος", λέει. Καμία κατηγορία δεν της απαγγέλθηκε, αν και την ανέκριναν τρεις φορές. Οι αξιωματικοί, τόσο νέοι που θα μπορούσαν να είναι παιδιά της, της συστήθηκαν ως μέλη της FSB. Πήραν ένα καλώδιο, έβαλαν τη μια άκρη του στα δάχτυλα του ενός χεριού της, και την άλλη στα δάχτυλα του άλλου, με το κεφάλι της ανάμεσα, έτσι ώστε το καλώδιο να εφάπτεται στο πίσω μέρος το λαιμού της.

"Ναι, είπα κάτι τρομερό, ούρλιαξα", θυμάται. "Πόνεσα πολύ όταν άνοιξαν το ρεύμα. Όμως φοβήθηκα ότι θα τους προκαλούσα. Γι' αυτό και δεν ξαναφώναξα. Ύστερα είπαν: "Δεν χορεύεις αρκετά καλά. Ας ενισχύσουμε το ρεύμα". Και το έκαναν". Και η Ροζίτα φώναξε όλο και πιο δυνατά.

"Γιατί σας βασάνισαν; Ξέρατε;". "Όχι, δεν ρώτησαν τίποτα συγκεκριμένο". Στο μεταξύ, οι αξιωματικοί διεμήνυσαν σε συγγενείς της να συγκεντρώσουν χρήματα, προκειμένου να την απελευθερώσουν. Τους είπαν να βιαστούν, γιατί η Ροζίτα δεν θα άντεχε πολύ. Τα χρήματα δεν άργησαν να φτάσουν και η Ροζίτα, βρώμικη και αζιολύπητη, έφτασε σεργάνα στο φυλάκιο και βγήκε έξω. Ποια είναι λοιπόν η Ροζίτα από το Τοβζενί; Μια αντάρτισσα; Αν όχι, γιατί την συνέλαβαν; Αν ναι, γιατί την άφησαν;

Ο διοικητής του 45ου συντάγματος είναι ελκυστικός στην εμφάνιση και με ξαναγεί εκεί ακριβώς όπου κρατήθηκε η Ροζίτα. Μου δείχνει τους λάκκους λέγοντας: "Μόνο τους αντάρτες βάζουμε εκεί. Όχι απλούς ανθρώπους". Ύστερα, η αφήγηση του Ίσα, που ζει στο Σελμεντάουζεν, επίσης στο Βέντενο. Τον έφεραν στο στρατόπεδο τον Φεβρουάριο. Έσβηναν τσιγάρα πάνω του, του έβγαλαν τα νύχια, τον χτύπησαν στους πνεύμονες με μπουκάλια Πέσι Κόλα που περιείχαν νερό. Μετά τον πέταξαν στον λάκκο που ονόμαζαν "μπανιέρα". Ήταν γεμάτος νερό. Εκεί πετούσαν καιόμενες ράβδους. Ο Ίσα επιβίωσε. Άλλοι όχι. Στον ίδιο λάκκο βρίσκονταν άλλοι πέντε. Οι νεαροί αξιωματικοί που τους ανέκριναν, τους είπαν ότι είχαν ωραία οπίσθια και τους βίασαν. Προσθόνοντας ως δικαιολογία: "Οι γυναί-

κες σας δεν θα μας άφηναν..."

Οι εμπειρίες σαν κι αυτές της Ροζίτα και του Ίσα δείχνουν ότι στον πόλεμο στην Τσετσενία οι ρόλοι βασανιστών και θυμάτων έχουν αντιστραφεί. Δύο λεπτά αφότου αποχαιρέτησα τον διοικητή με συνέλαβαν. "Είσαι μία από αυτούς. Τα έγγραφα σου είναι ψευδή", μου είπαν. Με ανέκριναν σε μία σκηνή επί ώρες. Νεαροί αξιωματικοί μου θύμισαν επιτιμητικά ότι ενεργούσαν μόνο κατ' εντολήν του προέδρου Πούτιν. Παραλείπω τις πιο αηδιαστικές λεπτομέρειες των ανακρίσεων, γιατί είναι απόλυτα αισχρές. Ήταν όμως αυτές οι λεπτομέρειες - που οι βασανιστές μου δεν μπορούσαν να φανταστούν - που παρείχαν τη βασική απόδειξη ότι όλα όσα μου είχαν πει νωρίτερα οι Τσετσένοι ήταν αληθινά...".

"Αν δούλευες για μας, θα 'χες τα πάντα. Αλλά ήρθες για να δεις τους λάκκους"

"...Κάποιες φορές έμπαινε μέσα ένας ανώτερος αξιωματικός, ένας αντισυνταγματάρχης με σκούρα, βλακώδη μάτια, που μου έλεγε ότι αν φερόμουν καλά θα είχα "ευνοϊκή μεταχείριση". Στο μεταξύ, οι "νεώτεροι" ασχολούνταν με το να αγγίζουν τα πιο ευαίσθητα σημεία: κοιτούσαν τις φωτογραφίες των παιδιών μου και δεν παρέλειπαν να μου λένε τι θα τους συνέβαινε. Τελικά, ο αντισυνταγματάρχης που προσπάθησε να με συγκινήσει, λέγοντας ότι ξοδεύει αδικώς τον χρόνο του, κοίταζε το ρολόι του και είπε: "Πάμε. Θα σε πυροβολήσω". Με έβγαλε έξω, στο σκοτάδι. "Ετοιμη ή όχι, έρχομαι", μου είπε. Ξαφνικά, ακούστηκε ένας δυνατός κρότος, στριγγλιές, και είδα φλόγες. Φάνηκε να του αρέσει που με είδε να τρέμω από φόβο. Με είχε

οδηγήσει σε κοντινή απόσταση από τη ζώνη πυρός. "Έλα", μου είπε. "Εδώ είναι το μάνιο. Βγάλε τα ρούχα σου". Όταν αντιλήφθηκε ότι δεν θα το έκανα, θύμωσε πολύ. "Ένας αντισυνταγματάρχης σε θέλει με όλη του την καρδιά, πανάθλια σκύλα", επαναλάμβανε... Ένας άλλος αξιωματικός, που μου είπε ότι ανήκε στην FSB, μπήκε στο μάνιο. "Δεν θέλει να κάνει μάνιο", του είπε ο αντισυνταγματάρχης. Ο άλλος, της FSB, ακούμπησε κάποια μπουκάλια στο τραπέζι και είπε: "Τότε θα την πάρω". Κάναμε βόλτες στο σκοτάδι. Τελικά, με διέταξε να κατεβώ τις σκάλες. Ήταν η αποθήκη όπου θα έμενα μέχρι να με απελευθερώσουν, στις 22 Φεβρουαρίου. Στον τοίχο ένα πόστερ έγραφε "19ο Παρραστρατιωτικό Σύνταγμα". Ζήτησα να μου απαγγελούν κατηγορίες. Ήν να με στείλουν φυλακή, όπου θα με επισκέπτονταν συγγενείς μου. "Αποκλείεται. Είσαι μία από τους ληστοσυμμοριτες Αν δούλευες για μας, θα 'χες τα πάντα. Αλλά ήρθες για να δεις τους λάκκους. Είσαι μια σκύλα...". Ο εφιάλτης τελείωσε με μια πτήση στο Μοζντόκ και από εκεί στη Μόσχα. Όλα αυτά συμβαίνουν στη χώρα μας, εδώ, τώρα. Υπό το υπάρχον Σύνταγμα. Υπό έναν "θεληματικό" πρόεδρο, εγγυητή. Ενώ το γραφείο του γενικού εισαγγελέα λειτουργεί ακόμη. Ενώ υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, κυβερνητικών και ανεξάρτητων οργανώσεων, εργάζονται για να διασφαλίζουν τα δικαιώματα των πολιτών.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν λάκκοι, ηλεκτροφόρα καλώδια, "χοροί", "έτοιμη ή όχι, έρχομαι". Και κανείς δεν θα τολμήσει να πει ότι δεν τα είδα, δεν τα άκουσα, δεν τα άγγιξα. Τα έζησα η ίδια...".

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Έχουμε εκφράσει τον τελευταίο καιρό με άλλο ένα τέτοιο σημείωμα τη λύπη μας στους αναγνώστες για την ακανόνιστη και όλο και πιο καθυστερημένη έκδοση της Νέας Ανατολής. Πέρα από την ταλαιπωρία που φέρνουμε στους αναγνώστες, ιδιαίτερα σ' εκείνους που παίρνουν την εφημερίδα από τα περίπτερα, αυτή η έλλειψη κανονικότητας χτυπάει την έκδοση και τη διακίνησή της, γιατί χάνεται σταδιακά η συνέπεια. Όταν η έκδοση δεν είναι στην ώρα της, δεν είμαστε ούτε κι εμείς που γράφουμε τα άρθρα, ούτε και ο τυπογράφος. Προσπαθήσαμε να φανούμε συνεπείς, αλλά αποτύχαμε. Καταλήγουμε τώρα στο συμπέρασμα ότι δεν μπορούμε να πετύχουμε την κανονικότητα παρά μόνο αν ριζώσουμε πολύ την ποιότητα της εφημερίδας, δηλαδή αν γράφουμε λίγα στοιχειώδη απαραίτητα άρθρα. Και να γιατί. Η έλλειψη κανονικότητας οφείλεται βασικά στους αρθρογράφους. Οι αρθρογράφοι δεν μπορούν να γράφουν σε τακτούς χρόνους γιατί συμμετέχουν ταυτόχρονα σε καθοδηγητικές και πρακτικές δουλειές που τον τελευταίο ενάμισι χρόνο όλο και πυκνώνουν. Τα Λιπάσματα απαιτούν τεράστια συγκέντρωση και διαρκή δουλειά. Εδώ δεν πρόκειται για ένα σωματείο. Είναι ένα απόσπασμα εργατών που συγκρούεται διαρκώς μ' ένα καθεστώς. Ανάλογα, άλλα μικρότερης

